

98. møde

Mandag den 13. august 1990 kl. 13.15

Dagsorden:**1) Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 242:**

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

2) Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 243:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Tillæg til dækning af petroleumsafgift).

Af socialministeren (Aase Olesen).

3) Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 244:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Forlængelse af foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt stimulering af omsætningen af ejerboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

4) Eventuelt: Første behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om fritagelsesordning for petroleumsafgift.

Af Pia Gjellerup (S) m.fl.

Samtykke til behandling:**Formanden:**

De på dagsordenen opførte sager kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 242:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 13/8 90).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 2 og 3 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 243:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Tillæg til dækning af petroleumsafgift).

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 13/8 90).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 244:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Forlængelse af foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt stimulering af omsætningen af ejerboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 13/8 90).

Formanden:

Under behandlingen af disse tre sager kan det næste punkt på dagsordenen, første behandling af beslutningsforslag nr. B 80, naturligvis også omtales.

Forhandling**Klaus Hækkerup (S):**

Da vi under dette punkt på dagsordenen skal behandle tre sager, vil vi fra Socialdemokratiets side også have tre ordførere til at fremføre vore synspunkter på hver af de tre sager.

De lovforslag, vi er samlet for at behandle i dag, burde regeringen for længst have fremsat. Allerede før Folketinget tog på sommerferie, blev advarselslamperne tændt.

Socialdemokratiet opfordrede dengang kraftigt regeringen til at gribe ind, men regeringen valgte ikke at følge denne gode opfordring, og i løbet af juni og juli steg salget af afgiftsfri petroleum på til litersdunke så eksplosivt.

På trods heraf tilkendegav en række ministre, at lovforslag om indgreb først ville blive fremsat, når Folketinget samledes til oktober, og at indgreb først ville få virkning fra 1. januar 1991.

[Klaus Hækkerup]

I øvrigt søgte man at bagatellisere den massive afgiftsunddragelse, der fandt sted. Den ene milliard kroner, Oliebranchens Fællesråd skønnede i provenutab, blev betegnet som overdrevet, også selv om firmaet Kai Dige Bach i brev af 23. maj 1990 til Folketingets Skatteudvalg advarede om, at provenutabet ville blive på mellem 1 og 4 mia. kr. Det gjorde ikke noget indtryk på daværende tidspunkt.

Oplysninger i løbet af sommeren fra olieselskaberne om, at de havde op til 4 ugers leveringstid på dunkpetroleum, gjorde heller ikke noget indtryk. Oplysninger om massive indkøb af plasticdunke i udlandet gjorde heller ikke noget indtryk. Regeringen valgte som så ofte før at sidde kendsgerningerne overhørig.

Bundet til en finanslovsaftale indgået med Fremskridtspartiet havde regeringen reelt pantsat sin handlefrihed til dette parti. Endnu en gang har vi her ligesom med medicinordningen oplevet, at aftaler med Fremskridtspartiet er administrativt umulige, og at Fremskridtspartiet har stået fast på den umulige ordning på trods af, at forudsætningerne for aftalens indgåelse klart var bortfaldet, nemlig at der ikke kunne ske en massiv udvidelse i brugen af dunkpetroleum hos andre end de grupper, der var henvist til alene at bruge denne opvarmningsform.

Først efter udtalelser fra flere partier i Folketinget og umiddelbart forud for Socialdemokratiets gruppemøde sidste torsdag besluttede statsministeren så at handle. Han måtte bøje sig for det saglige indhold i oppositionens kritik af regeringens laden stå til-politik også på dette område.

Socialdemokratiet er stort set enig i sigtet med de fremsatte lovforslag, nemlig at genindføre den fulde afgift på dunkpetroleum og kompensere de forbrugere, der alene har dunkpetroleum som opvarmningsform. Men i modsætning til regeringen mener vi, at compensation bør gives til samtlige, som det hidtil har været meningen at friholde for petroleumsafgiften.

Vi ved, at det altovervejende er lavindkomstgrupper, der bor i de lejligheder, der her er tale om. Vi ønsker ikke at pålægge dem yderligere byrder. Den hidtidige afgiftsnedsættelse har dog også omfattet både pensionister og andre forbrugere, og så bør man selvfølgelig også friholde dem nu, hvor man går over til en anden måde at administrere afgiftsfritagelsen på.

Vi ved imidlertid også, at petroleum er en energimæssigt relativt dyr og usund brændselsform, og at mange af de boliger, der her er tale om, med fordel kunne tilsluttes de kollektive varmforsyningssystemer. I praksis vil det især være fjernvarmen, der er aktuell. Det ville være til gavn først og fremmest for den enkelte, til gavn for varmforsyningen, der typisk allerede har anlagt det overordnede forsyningsnet, og til gavn for miljøet.

Regeringens tidligere håndtering af denne sag tilsiger, at man nu tænker sig godt om, før man handler. Socialdemokratiet har derfor fremsat et beslutningsforslag – det, der er omdelt – som opfordrer regeringen til at forhandle med samtlige Folketingets partier om at finde en løsning, der er energipolitisk rigtig, der giver samtlige, både pensionister og ikkepensionister, en compensation, der er administrativt enkel, og som er neutral i forhold til samtlige landets kommuner.

Det er en udstrakt hånd fra Socialdemokratiets side til regeringen. Lad os undgå en ny hovsalsløsning, der ikke en gang til skal slide på Folketingets anseelse. Den har lidt nok under denne sag. Lad os hellere give os tid til at finde en bæredygtig løsning end en gang til at få lavet en for hurtigt gennemført hovsalsløsning.

Jytte Hilden (S):

Jeg skal ikke gentage, hvad mit partis skattepolitiske ordfører, hr. Klaus Hækkerup, allerede har sagt med hensyn til hovsapolitik og med hensyn til, hvad der kommer ud af det, når man laver forlig med Fremskridtspartiet. Men jeg skal vove den påstand, at socialministeren har mistet orienteringen og hopper videre med på noget, der efterhånden bliver kaotisk.

Vi synes i Socialdemokratiet, at det er godt, at pensionisterne bliver kompenseret for den ekstra afgift, den tre gange så store afgift, som man for et par år siden havde på petroleumsopvarmning. Men vi synes, det er absurd, at andre svage grupper ikke også får det på samme måde.

Vi har bemærket, at socialministeren er kommet med en pressemeddelelse, hvor hun argumenterer for, at det jo i forvejen er boliger, der er meget billige, så de kan godt tåle en lidt større varmeudgift. Hvornår er det blevet radikal socialpolitik at hævde, at de mennesker, der har lav husleje, godt kan betale lidt mere til var-

[Jytte Hilden]

me? Og modsætningsvis vil jeg også godt spørge socialministeren: Er det så også socialpolitik, at de, der har en høj husleje, nu skal kompenseres endnu mere for en billigere varme?

Det er simpelt hen hovsa- og hoplapolitik, som ingen steder hører hjemme. For sandheden er jo, at de mennesker, der bor i de billige – efter socialministerens mening billige – boliger, der er petroleumsofvarmede, meget ofte bor i spekulationsbyggeri, som er dårligt vedligeholdt, og har det ekstra besvær med at skulle bære dunke op og ned ad trapperne. Det er både farligt og dårligt, det er miljøforkert, og det er også energiforkert.

Så ikke et eneste af de principper, som efter vores mening er de rigtige i forbindelse med opvarmning og i forbindelse med dårligt stillede mennesker, er overholdt. Socialministeren har mistet orienteringen.

Der er også andre interessante principper, som er blevet lavet om med socialministerens hovsaforslag. Nu får vi endnu en form for varnehjælp, en varnehjælp, som gives som personligt tillæg, men uden nogen indtægtsgraduering. Vi har i forvejen, kunne man godt sige, for mange varmeordninger. Det vil sige, at det er knopskydning på et system, der i forvejen er for bureaukratisk. Det betyder ekstra bureaukrati indført i sociallovgivningen, fordi nogle mennesker ikke kunne holde fingrene fra at få lidt billig varme via nogle petroleumsdunke, der ikke var afgift på.

Det sidste interessante princip, som socialministeren nu introducerer, ligger i et notat til Folketingets Socialudvalg. Der argumenterer socialministeren, at det jo kun er pebernødder for de kommuner, det rammer. Det rammer Københavns Kommune, og det rammer Frederiksberg Kommune, men ach, du lieber, det er jo kun små beløb i forhold til kommunernes store budgetter.

Betyder det så, socialminister, når vi nu i den nye samling skal diskutere socialpolitik i Folketinget, at hvis bare vi rammer beløb, der sådan er lidt små i forhold til det samlede budget, er pebernødder, så kan vi da sagtens tage det, for så generer det ikke nogen?

Jeg synes, der er nogle væsentlige spørgsmål, som socialministeren må svare på: social slagside, at det er bureaukratisk samt dette med nye principper med hensyn til finansieringen.

Pia Gjellerup (S):

Af uransagelige grunde skal vi pludselig i denne sammenhæng også behandle et forslag om forlængelse af dele af den boligpakke, som vi senest behandlede og vedtog her i Folketinget i maj måned, dengang under nr. L 236. Nu kommer det igen under lovforslag nr. L 244. Det illustrerer jo, at aftaler, der indgås med Fremskridtspartiet, ikke har nogen særlig lang levetid.

Vi synes fra Socialdemokratiets side, at der kan være grunde, der taler for at forlænge de dele af boligpakken, der her er tale om. Vi synes bare, at man allerede i maj måned skulle have taget alvorligt, at der var tale om en midlertidig ordning, og så dengang have tilrettelagt den ordning på konsekvent og rimelig vis.

Vi stillede ændringsforslag i maj måned, som man nedstemte, og som regeringen afviste med foragt. Nu lægger man selv forslaget frem til vedtagelse.

I øvrigt er bemærkningerne til lovforslaget karakteristiske ved, at de intet melder om, hvordan den ordning, vi nu forlænger, har virket; så Folketinget behandler et forslag på baggrund af fornemmelser. Det kan jo være meget godt, men det er i hvert fald ikke overvældende seriøst.

Endelig skal jeg sige som afsluttende bemærkning, at vi stadig ikke mener, at disse små skridt med forlængelse af boligpakken afgørende vil løse noget på boligområdet. Der skal ske en forbedring af den økonomiske situation, og der skal være vished om, at det ikke forholder sig fuldkommen uvist med rentefradraget for de kommende boligkøbere. Tilmed er der nu også smidt en bombe om befordringsfradrag ind i debatten. Vi skal have klare linjer, før der kommer orden på boligmarkedet.

Ågaard (KF):

I modsætning til Socialdemokratiet skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremsætte nogle bemærkninger til alle tre forslag.

Vi er i Det Konservative Folkeparti tilfredse med det forlig, som regeringen i sidste uge indgik med Fremskridtspartiet, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti om at ophæve den gældende afgiftsfritagelse for petroleum, der sælges i tiltersdunke, og i stedet fremover beskatte petroleum på lige vilkår med fyringsolier.

[Aagaard]

Når jeg siger, vi er tilfredse, er det ikke mindst med baggrund i, at de forudsigelser, vi herinde i foråret fik fra branchens side om udviklingen på markedet, har holdt stik, og det gør efter vor opfattelse situationen uholdbar, selv om jeg selvfølgelig under de mange medborgere den gevinst, de har opnået ved her i sommerferieugerne at tappe petroleum over i tililersdunke for umiddelbart efter at hælde det i olietanken. Jeg håber blot, at det initiativ og den foretagsomhed, der her er udvist, bliver overført og dermed kommer vort samlede arbejdsmarked til gavn fremover. (*Munterhed*).

Må jeg herefter om lovforslag nr. L 242 sige, at det er vort udgangspunkt, at når regeringen har ønsket Folketinget indkaldt i dag for at behandle dette forslag, er grunden, at man ønsker et stop her og nu for salg af afgiftsfri petroleum i tililersdunke, hvilket vi som sagt støtter.

Vi har vurderet konsekvenserne af, at virksomheder, der i dag har et lager af en vis størrelse, inddrages under afgiftsplikten. Der er tale om, at der herhjemme i dag er 650 stationer, som har tilladelse til at indkøbe og sælge petroleum uden afgift. Af disse 650 er der ca. 250 helt små anlæg med en meget lille tankkapacitet. De resterende 400 tankstationer vil med den foreslåede afgiftsgrænse på 40.000 liter maksimalt have et lager, der beløber sig til ca. 10 mio. liter, og det svarer til godt en uges omsætning i juli måned i år. Vi ser dog gerne denne vurderings rigtighed bekræftet under udvalgsarbejdet.

Forligsaftalens bestemmelse om, at der skal ydes kompensation til sociale pensionister, der fyrer med petroleum, for de omkostninger, som en gennemførelse af afgiften medfører, kan vi fuldt ud støtte. Vi er hermed tilbage til den oprindelige idé fra 1988, nemlig at afgiftskompensere de pensionister – folkepensionister og førtidspensionister hovedsagelig i hovedstadsområdet og i bestemte kvarterer – som må bo i gamle og dårligt isolerede lejligheder.

Også at administrationen af tilskudsordningen sker i kommunerne, og at den sker i tilknytning til de gældende varmetillægsregler, er vi tilfredse med, og vi ser ikke nogen grund til her at fravige de almindelige kompensationsregler, der gælder mellem staten og kommunerne.

Sidste del af aftalen, lovforslag nr. L 244, hvori det foreslås at forlænge dele af den ejerboligpakke, vi herinde vedtog i juni måned,

med 4 måneder frem til 31. december, kan vi også tilslutte os, og vi foreslår lovforslaget vedtaget uændret.

Jens Thoft (SF):

SF har tre ordførere på denne sag, og når jeg slipper, tager hr. Holger K. Nielsen og hr. Agerschou over.

Folketinget burde have været sparet for denne farce, for allerede da vi i 1988 vedtog afgiften, advarede SF's ordfører, hr. Bjørn Poulsen, om de omgåelsesmuligheder, vi nu har set.

Vi fik dengang løfte om, at hvis afgiftsfritagelsen blev omgået, ville der blive grebet ind, men der skete jo ingenting. Og i foråret var omgåelsesmulighederne krystalklare for enhver, der bare fulgte det mindste med.

En konservativ brændselshandler, som også er medlem af Folketinget, advarede os i klar tekst, så ingen kunne være i tvivl om, hvordan det ville gå, hvis man ikke greb ind inden sommerferien. Men ingen greb ind.

Nu har vi så haft sommerens petroleumsfarce, og så griber man ind. Det er her som på alle andre områder: så længe de få omgår reglerne, gør man ingen som helst ting, men når det bliver folkeeje, så er man nødt til at gribe ind.

Og det er jeg godt tilfreds med. Det er da udmærket, at der gribes ind, men forudsætningen for, at SF kan medvirke til indgrebet, er, at der findes rimelige løsninger på problemerne for de lejere, der fyrer med dunkpetroleum.

Personlig mener jeg, at det problem kunne løses meget ubureaukratisk, nemlig ved at lejeren på det lokale toldkammer eller på den tekniske forvaltning afgiver en tro og love-erklæring om, at man nødvendigvis må fyre med petroleum som hovedopvarmningskilde. Der kan man udmærket bruge socialministerens formulering, hvorefter vedkommende kan få en sådan tilladelse til afgiftsfritagelse inden for visse grænser.

SF har bemærket, at kommunerne vil få kompensation over bloktilskud, og det finder vi ikke specielt retfærdigt, for en lang, lang række af Danmarks kommuner har ikke en eneste lejer, som fyrer med dunkpetroleum. Der var det rimeligere, om man gav en 100 pct. statsrefusion.

Vi finder det forargeligt, at regeringen og Fremskridtspartiet kun vil fritage pensionisterne. De, der bor i den gamle boligmasse, er ty-

[Jens Thoft]

pisk ikke folk, som er godt ved muffen, og hvorfor er det så kun pensionisterne, der skal kompenseres? Det forstår jeg ikke.

I øvrigt synes jeg, at den ordning for kompensation, som man har valgt for pensionisterne, er utrolig bureaukratisk. Det kunne da gøres langt lettere; det være sagt til Fremskridtspartiet, som altid snakker om, at vi skal afbureaukratisere, men hver eneste gang Fremskridtspartiet er i forlig om et eller andet, så bliver det bureaukratisk ud over alle grænser.

Vi finder ikke afgiftsfritagelsen for dunkpetroleum specielt grøn. Det vil jeg gerne understrege, også selv om jeg godt ved, at det ikke har så meget med forslaget her i dag at gøre. Der burde sættes de nødvendige byfornyelsesmidler ind, så vi kan få den gamle boligmasse renoveret, så vi kan sikre udbygningen af kraftvarme.

Men jeg vil også gerne understrege, at den nuværende ordning med dunkpetroleum – med masser af spild, med masser af fordampning, med mange små tapperier og med transport frem og tilbage i privatbiler – altså heller ikke er ret grøn. Det er galimatias og spild.

Lad os få denne petroleumsfarce stoppet; men lejerne i petroleumsfyrede lejligheder bør ikke sælges ved samme lejlighed.

Formanden:

Jeg skal for god ordens skyld sige, at Folketingets medlemmer omtales ved navn og ikke ved stillingsbetegnelser.

Holger K. Nielsen (SF):

Under tredjebehandlingen af ejerboligpakken lige før sommerferien spurgte vi flere gange regeringen og forligspartierne, hvad de ville gøre, når stempelfritagelsen udløb. Ved den lejlighed fik vi ikke noget svar, men i dag har vi svaret: Man vil simpelt hen forlænge ordningen.

Det er måske en tilsnigelse, at svaret kommer i dag, for allerede cirka en måned efter, at man havde vedtaget loven, kunne vi læse i aviserne, at ledende regeringspolitikere og andre var ude med, at nu måtte vi have en forlængelse af boligpakken, og det er klart, at sådanne meldinger i sig selv påvirker markedet.

Muligvis vil det som i juni måned være resultatløst at spørge, men jeg vover endnu en gang: Hvad vil regeringen og forligspartierne gøre, når vi nærmer os den 1. januar, når vi står i fuld-

stændig det samme problem, som vi gør i dag? Skal vi så igen forlænge ejerboligpakken? Er meningen med det her simpelt hen, at Folketinget fremover hver tredje måned skal samles og midlertidigt forlænge den ejerboligpakke, som vi nu gør det i dag? Hvis det er tilfældet, så synes jeg, man skulle sige det klart, så ejendoms-mæglerne og alle de, der har interesser i det her, får besked og ved, hvad de har at rette sig efter.

Et af sommerens debatemner har været, om ejerboligpakken har virket. Her har der hersket uenighed, hvilket dækker over, at ingen levende sjæl ved det. Der er politikere her i Folketinget, der ofte har travlt med at sige, at vi ikke gør arbejdet godt nok, at vi blander os i for meget. Her er i hvert fald et eksempel på, at Folketinget simpelt hen fører politik i blinde. Ingen kender konsekvenserne af ejerboligpakken, ingen kender konsekvenserne af den forlængelse, man vil have vedtaget i dag.

Her må man sige, at regeringen er næsten rørende ærlig i bemærkningerne til lovforslaget.

Her i sommerferien sagde statsministeren, at han kategorisk afviste en forlængelse af ejerboligpakken. Jeg forstod godt statsministerens betragtninger, de var ganske saglige. Man kan så gætte på, hvad der har fået statsministeren til at skifte opfattelse i mellemtiden.

Der er en del mennesker, som er glade for, at de nu bliver fritaget for stempelafgiften, når de alligevel skal have deres hus solgt. Der er sikkert også mennesker – som vi har kunnet læse om det i aviserne og se på tv – som er glade for muligheden for, at man kan sælge mellem ægtefæller og lave fiktive handler og så få disse mere fordelagtige lån.

Mindre sjovt er det imidlertid, at de, der skal finansiere det her, er de dårligst stillede. Det ligger i det forlig, man har lavet her, at de mennesker, man ikke vil give kompensation for den forhøjede petroleumsafgift, skal finansiere, at de, der handler hus, slipper billigere. Det er den fordelingspolitiske sandhed i det, man har lavet her.

Denne ejerboligpakke, som man var så stolt af før sommerferien, har ikke – ja, hvad den har, ved jeg næsten ikke, men særlig meget har den tilsyneladende ikke virket, og den har på ingen måde virket i forhold til at løse de problemer, som de dårligst stillede boligejere har. Det eneste formål, den har haft, er, at de, der alligevel handler hus, slipper billigere. Det er selvføl-

[Holger K. Nielsen]

gelig også et formål, men så skal man sige det direkte.

Det er muligvis borgerlig politik, men kønt, det er det ikke, og SF kan selvsagt ikke støtte lovforslaget.

Agerschou (SF):

Som nævnt af både hr. Jens Thoft og hr. Holger K. Nielsen ønsker SF en kompensationsordning, der omfatter alle, for hvem petroleumsovne og -kaminer er en nødvendig opvarmningsform i en helårsbolig.

Der er formentlig udelukkende tale om folk, der i forvejen økonomisk er meget dårligt stillet, og for hvem en merudgift på de 3.300 kr., der regnes med i bemærkningerne til lovforslaget, er en drastisk forringelse af de daglige levevilkår. Derfor er socialministerens pressemeddelelse på det punkt meget malplaceret, sådan som fru Jytte Hilden gjorde opmærksom på. Vi håber på, at der kan dannes et flertal for en bedre kompensationsordning. Når det er sagt, så går vi naturligvis under alle omstændigheder ind for en kompensation til pensionisterne.

Den ordning, der er foreslået, er rimelig bureaukratisk, men hvis man vil løse problemet over det sociale system, så har socialministeren sandsynligvis valgt den eneste mulige måde at gøre det på – bortset fra én ting, nemlig at kommunerne skal deltage i finansieringen, og at der kompenseres via bloktilskuddene. Det betyder bl.a., at Københavns Kommune får en netto-merudgift på 3,3 mio. kr.

Det ser vi ikke nogen som helst grund til, og derfor vil vi med det samme bebude et ændringsforslag, der medfører fuld statsrefusion af de kommunale merudgifter.

Svend Heiselberg (V):

Der er fremsat tre lovforslag til vedtagelse, og Venstre kan anbefale alle tre lovforslag.

Når Folketinget ekstraordinært er indkaldt i dag, er det et eklatant bevis på, at borgernes overlevelsestrang ingen grænser kender.

Skatter og afgifter fremmer opfindsomheden på alle områder. Folketinget kan lige så godt af finde sig med, at når vi har kastet et hul til med et lovforslag, så graves der lynhurtigt et andet.

Men nu er den glistrupske opfindsomhed med hensyn til at kunne hjembringe petroleum i dunke vel heller ikke i overensstemmelse med intentionerne, nemlig at befolkningen gradvis

skulle overgå til at hjembringe sine fyringsprodukter i dunke. For hvis jeg husker rigtigt, var det, for at de ældre og dem, der ville gøre en ekstra indsats, kunne få et billigt fyringsprodukt.

Jeg synes måske nok, at det er lidt ærgerligt, at Fremskridtspartiet ikke tidligere ville gå ind i en konstruktiv drøftelse med skatteministeren om at finde en løsning, sådan som skatteministeren også foreslog.

Jeg forstod, at hr. Klaus Hækkerup lidt hånligt sagde, at regeringen havde pantsat sin handlefrihed til Fremskridtspartiet. Det er rigtigt, at det har regeringen gjort, når det drejer sig om petroleum i dunke, på samme måde som regeringen har pantsat sin handlefrihed, når det drejer sig om afgørende skattespørgsmål, til Socialdemokratiet. Sådan er det jo nu engang, når man indgår aftaler.

Som jeg har sagt: Opfindsomheden er stor, når man kan blive fritaget for en afgift. Men tanken var ellers god nok: Vi ville hjælpe en bestemt gruppe mennesker til at få et billigt fyringsprodukt. Derfor synes vi, det er godt, at der er blevet mulighed for ved et andet lovforslag at yde kompensation, sådan at de mennesker får dækket den store udgift, de har på grund af energiafgiften. Måske man også burde overveje at indføre afgiftsfritagelse for den fattige mands snaps.

Det er jo en vigtig ting, Folketinget ekstraordinært er indkaldt for her i dag. Mens jorden er ved at brænde under os i Mellemøsten, må vi konstatere, at der her er en sag, som har optaget befolkningen i Danmark meget. Jeg synes, det er godt, at vi kan blive optaget af noget andet og måske mere væsentligt, og at vi nu får vedtaget de tre lovforslag, som regeringen har fremsat.

Venstre kan som sagt støtte de tre lovforslag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Svend Heiselberg husker drønforkert på to af de områder, som han lagde vægt på.

For det første var det ikke noget med at tilgode en bestemt gruppe. Socialpolitik fører man over sociallovgivningen. Dette er skattepolitik. Det var en generel skattelettelse til alle, vi opnåede ved aftalen i december 1988, ikke noget specielt om pensionister eller andre grupper. De skulle selvfølgelig også have skattelettelsen, men det har bare ikke noget med det at gøre. Det gør man over sociallovgivningen.

[Glistrup]

Det andet er, at dette Storm P.-system med dunkpetroleum var noget, der skulle have groet i Fremskridtspartiets have. Det er noget, der er opfundet i 1986 af den daværende firkløverregering ved skatteminister Isi Foighel. Han fandt altså på, at man skulle rende hen og hente det i tiltersdunke i stedet for at få det kørt ud på moderne vis. Det var i og for sig typisk for den måde, man førte beskæftigelsespolitik på i firkløverregeringen, men det har absolut ikke noget at gøre med Fremskridtspolitik.

Hvis skatteministeren havde foreslået i 1988 eller nu, at man kan køre fyringspetroleum skattefrit ud, så var det fuldstændig i overensstemmelse med Fremskridtspartiets tanker i 1988, da det her blev gennemført, og det vil vi selvfølgelig altid tilslutte os. Dette system var noget, som De Konservative begrundede på den måde, at de sagde: Når folk skal have en almindelig skattelettelse, så skal de gøre noget for det, så skal de da udføre et stykke arbejde. Og derfor fik man disse tiltersdunke ind i forslaget, for at folk skulle gøre denne indsats.

Altså med andre ord: På to punkter har hr. Svend Heiselberg – og det er desværre ikke alene ham, vi har også oplevet en fru Else Theill Sørensen, en hr. Kofod-Svendson og andre – ud fra usandfærdige oplysninger angrebet Fremskridtspartiet, ja selv statsministeren har gjort det, men det er forkert, hvad hr. Svend Heiselberg har viderebragt.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det er hr. Glistrups korte bemærkning, der kalder mig på talerstolen. Jeg vil gerne stille socialministeren, der så vidt jeg husker ikke sad i regering den 7. oktober 1986, et spørgsmål.

Dengang blev der fremsat et lovforslag, hvor det af bemærkningerne fremgår, at »afgiften for petroleum, der afsættes i beholdere på 10 l, foreslås uændret til 60 øre pr. liter. Herved« – og det er den væsentlige bemærkning – »er der taget særligt hensyn til beboere i ældre boliger, der anvender petroleum i dunke til opvarmningsformål.«

Der står intet om, at det skal være beboere med særlige sociale forhold eller særlige aldersgrupper.

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om hun er opmærksom på bemærkningerne til lovforslag nr. L 18, 1986-87, 1. samling. Jeg vil ger-

ne høre socialministerens kommentarer til den dokumentation, jeg just er kommet med.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Når jeg tillod mig at nævne hr. Glistrups indsats på området, da vi vedtog bestemmelserne om dunkpetroleum, var det selvfølgelig, fordi man skal anerkende hr. Glistrups indflydelse på det område, som hr. Glistrup har haft indflydelse på. Det kan vi ikke løbe fra, og det skal vi heller ikke, hr. Glistrup, for hr. Glistrup er jo af den opfattelse, at netop det med, at man kunne hjembringe petroleum i tiltersdunke, var af meget stor betydning. Nu har vi så set, hvilken betydning det fik. Det var blot det, jeg ville påpege.

Det var lidt ærgerligt, at da skatteministeren kom med et lovforslag og forsøgte at forhandle med hr. Glistrup og hans parti, så afviste man det lovforslag, som skatteministeren jo rent faktisk allerede havde udarbejdet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Igen husker hr. Svend Heiselberg helt forkert. Dette skete i efteråret 1988, hvor Fremskridtspartiet fremsatte sit forslag i oktober 1988. Der var intet forslag, har ikke været noget forslag fra skatteministerens side.

Det, som der var tale om, var, at da vi havde forhandlet os frem til noget, der måske kunne føre til et finanslovforlig, måske ikke, den 8. december 1988 i Finansministeriet, så sagde vi fra Fremskridtspartiets side: For at vi forhandlere skal anbefale det til vor gruppe, skal vi have opfyldt 2 ud af 5 ønsker. Og deraf valgte regeringen så som det ene ønske at tage vort forslag om petroleumsafgiftsfriheden.

Forslaget om dunkpetroleum var vi bundet til som følge af, at sådan var skattelovgivningen blevet ændret i 1986, som fru Jytte Hilden siger.

Når fru Jytte Hilden i sit spørgsmål til socialministeren henviser til, hvad der skete i oktober 1986, og hun så henviser til, at Fremskridtspartiet var baggrunden for, at fru Jytte Hilden kom med det spørgsmål, så må jeg gøre fru Jytte Hilden opmærksom på, at Fremskridtspartiet i oktober 1986 havde 4 mandater, der ikke spillede nogen som helst rolle for nogen som helst flertalsdannelse.

[Glistrup]

Derfor kunne vi i oktober 1986 ikke hindre det med disse ulyksalige dunke, som vi alle dage har ønsket at få fjernet, og som vi selvfølgelig stadig ønsker at få fjernet, så man på moderne vis kan køre petroleum ud, men vel at mærke afgiftsfrit, ikke med denne enorme skatteforhøjelse, som denne skatteforhøjelsesregering her i dag forelægger for os at vi skal iværksætte.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg bliver af hr. Glistrup beskyldt for sammen med andre at huske forkert og fremsætte urigtige oplysninger om, hvad Fremskridtspartiet oprindeligt brugte som argumenter for at afgiftsfritage fyringspetroleum.

Jeg kan kun sige til hr. Glistrup, at jeg bygger det ikke på min måske svage hukommelse, men alene på Fremskridtspartiets egne bemærkninger til lovforslaget, som er fremsat i folketingssåret 1988-89, ganske rigtigt i efteråret.

Jeg skal ikke læse alle bemærkningerne til lovforslaget op, men deraf fremgår det tydeligt, at der var tale om at støtte de svageste i befolkningen, pensionister og andre dårligt stillede.

Jeg vil godt tillade mig at stille et spørgsmål til hr. Glistrup. Der står afslutningsvis i bemærkningerne til dette lovforslag fra dengang:

»Vi har nu i 2 år levet under en retstilstand, hvor afgift på sådan petroleum har været ca. 1/3 af afgiften på anden petroleum. Lykkeligtvis har toldvæsenets ensydlige erfaringer været, at man uden fiskale vanskeligheder har kunnet praktisere en særbehandling af den nævnte opvarmningspetroleum. Herefter må tidspunktet være inde til helt at ophæve afgiften på dette nødvendige fattigmandsgode.«

Jeg vil gerne spørge hr. Glistrup, om det er hr. Glistrups og Fremskridtspartiets opfattelse, at det stadig væk er sådan, at man uden fiskale vanskeligheder kan praktisere særbehandling af opvarmningspetroleum.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg synes, diskussionen her gør det naturligt at spørge skatteministeren, om ikke både sagen og den diskussion, der kører lige nu, til overflod demonstrerer, at det er en dårlig idé at lave sådan noget her til den side i salen, sådan som det kører. Når man rækker anarkisterne en lillefinger, bliver der rod over hele linjen.

Jeg synes, at skatteministeren bør kommentere hele den måde, også hr. Glistrup har behandlet sagen på. Det er efterhånden temmelig uoverskueligt for i hvert fald undertegnede at følge med i, hvad der samlet set politisk egentlig er tale om i denne sag.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Når hr. Glistrup påstår, at jeg husker forkert, vil jeg gerne spørge hr. Glistrup, om ikke det forholder sig sådan rent faktisk, at i, jeg tror, det var sidst i maj måned, blev hr. Glistrup indkaldt til møde med skatteministeren for at ændre netop det punkt vedrørende dunkpetroleum.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Normalt mener jeg godt, at jeg kan holde sammen på flere papirer og flere tanker og flere ideer i hovedet på én gang, men lige nu er jeg faktisk forvirret. Den dokumentation, jeg gav, drejede sig om et lovforslag, der blev fremsat den 7. oktober 1986, hvor man besluttede sig for en differentiering af afgiften på petroleum i dunke, og jeg spurgte socialministeren, om hun var opmærksom på bemærkningerne. Vi får senere at vide, om det er tilfældet.

Så er det rigtigt, at i efteråret 1988 blev alle, der brugte dunkpetroleum, fritaget for afgift.

Det, jeg har ønsket med min forrige korte bemærkning, er at dokumentere det fuldstændig absurde i det forslag, der nu ligger fra socialministeren. Hvad er der hændt socialt, vil jeg gerne spørge socialministeren, fra 1986 til 1988, fra sankthans 1990 og så frem til, at vi nu står her den 13. august? Hvilke sociale begivenheder, hvilke ændringer mellem befolkningsgrupper på nogen som helst måde har givet anledning til, at socialministeren nu kompenserer socialt skævt? Jeg vil gerne have, at socialministeren tager udgangspunkt i den dokumentation, der ligger her.

Det, der gør mig ekstra forvirret, er selvfølgelig, at hr. Glistrup af gode grunde tager Fremskridtspartiet til indtægt i alle de udmærkede og mange og lange taler og mange og lange sætninger, hr. Glistrup kom med for et øjeblik siden. Men så vidt jeg er informeret via pressen, er Fremskridtspartiet en massiv del af det for-

[Jytte Hilden]

lig, som nu er indgået mellem regeringen og Fremskridtspartiet og så måske også de to små partier i Folketinget. Derfor forstår jeg slet ikke hr. Glistrups argumentation med at føre Fremskridtspolitik indtil dette punkt, hvor det tilsyneladende ikke længere er Fremskridtspolitik at kompensere alle, der bor i petroleumsopvarmede boliger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til fru Jytte Hildens sidste spørgsmål er svaret, at jeg er hverken en massiv eller ikkemassiv del af det flertal, som fru Jytte Hilden omtalte.

Til fru Else Theill Sørensen er svaret ganske ubetinget og 100 pct. et fuldtonet ja. Det forslag, vi taler om, hed som forslag og hedder som lov: Ingen skat på opvarmningspetroleum – ikke noget med nogle sociale personer eller noget andet. Det drejer sig udelukkende om en skattnedsættelse generelt for alle og har intet med socialpolitiske synspunkter at gøre.

Fru Else Theill Sørensen citerer det afsluttende afsnit i nogle bemærkninger, som har haft en ganske klar betoning af, at den ledede af alle lede skatter i dette land er skat på fyringsolie, og at det gælder om at få skatten på fyringsolie af vejen. Man skriver i forslaget, at det har bl.a. den fordel, at i første omgang vil det navnlig virke for pensionister og lignende, for de har i forvejen den købs- og forbrugervane, der går ud på at købe petroleum i dunke.

Det er da ganske klart og tydeligt, som jeg skal dokumentere senere i mit samlede indlæg, at meningen hele vejen igennem var en generel skattnedsættelse, der skulle komme alle til gode, hvad vi i overensstemmelse med forslagets intentioner har oplevet her i sommeren 1990.

Den triste ting, som fru Jytte Hilden er inde på at De Konservative havde fundet på, dette fjollede system med at man skulle fylde i tilitersdunke, er en typisk form for arbejdsmarkedspolitik for De Konservative, og det måtte vi så affinde os med, men det har bare intet at gøre med kernen i det forslag, som blev vedtaget i 1988 her i salen.

Formanden:

Og så beder jeg om, at man tænker på, at vi har en række ordførere tilbage.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Efter at have hørt hr. Glistrup har jeg endnu en gang nærlæst, hvad hr. Glistrup sagde den 15. november 1988. Jeg skal ikke læse hele talen op, bare tage nogle afsnit.

Her argumenterer hr. Glistrup med, at det overvejende drejer sig om folkepensionister, men også om førtidspensionister. Så hedder det lidt længere nede, at nu skal der føres socialpolitik over skattepolitikken. Og hr. Glistrup henviser yderligere i dag til, at petroleumsafgiften tidligere har været lavere end anden afgift. Man kan altså operere med en tredjedel af afgiften på dunkpetroleum sammenlignet med anden petroleum, uden at der sker misbrug eller omgåelse. Denne sætning er da meget interessant, for så må hr. Glistrup jo netop mene, at der ikke er tale om en generel afgiftslettelse; ellers kan man da ikke tale om, at der kunne ske omgælder og misbrug.

Læser man hr. Glistrups samlede tale, ser man, at det var en argumentation for en socialpolitisk indsats primært over for folkepensionister, men også over for førtidspensionister. Det, vi hører nu, er noget helt andet end det, hr. Glistrup argumenterede med for at få flertal for sit lovforslag.

Det, jeg understregede som ordfører, var, at vi gerne ville have en socialpolitisk indsats, men at vi var yderst betænkelige ved misbrug, og jeg bebudede allerede dengang, at blev der tale om misbrug, ønskede vi indgreb, og det er det, vi ønsker i dag.

Formanden:

Vi skal til at afslutte de korte bemærkninger. Der er to indtegnede talere, og det er de sidste.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg ved ikke, om man tør sige til hr. Kofod-Svendsen, at hans tale var, som når fanden læser Bibelen. Det er måske lidt dristigt at udtrykke det på den måde, men det er ikke desto mindre sandheden . . .

Formanden:

Det er på kanten af det parlamentarisk tilladelige.

Glistrup (FP):

Nå ja, men det er også derfor, jeg sagde, at jeg var klar over, jeg var ude på det dristige.

Det, der altså var kernen, var: Der fremsættes et lovforslag om ingen skat på opvarmningspetroleum, og vi argumenterer for en generel skattelettelse. Derefter kommer det til første behandling den 15. november, hvor alle rakker forslaget meget, meget kraftigt ned.

Det, jeg har som min tale, er jo ikke at gentage de bemærkninger, der er i lovforslaget. Jeg var ordfører for forslagsstillerne, og jeg måtte tale til sidst med tilknytning til de meget få positive grænser, der havde været i ordførertalerne, for eventuelt at redde noget af det forslag hjem, som stillingen var den 15. november 1988. Og dér går jeg ind for hr. Kofod-Svendens udtalelse som ordfører for Kristeligt Folkeparti om, at det i første omgang vil gavne pensionisterne, fordi de har deres forbrugsvaner.

Sådan er det, men da forslaget bliver vedtaget enstemmigt i dette Folketing, har situationen totalt ændret sig, for så er det forligsstof, hvor alle de, der havde rakket det ned den 15. november, i december måtte bide i det sure æble og stemme for den generelle skattelettelse, som var foreslået af Fremskridtspartiet, for ellers havde de ikke fået alle de andre ting igennem, de ønskede ved finanslovvedtagelsen i 1988.

Derfor var det, der blev vedtaget i december måned, en total omkalfatring i forhold til situationen ved førstebehandlingen den 15. november 1988, som hr. Kofod-Svendens omtalte.

Jeg skylder stadig hr. Svend Heiselberg svar, men lampen lyser rødt hele tiden.

Formanden:

Så er det fru Jytte Hilden for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det, der bringer mig herop, er, at hr. Kofod-Svendens fra Kristeligt Folkeparti havde en kort bemærkning, og de bemærkninger, hr. Kofod-Svendens kom med, var væsentligst af sociopolitisk karakter.

Jeg har her et nummer af Idé Politik fra Kristeligt Folkeparti, som udkom fredag den 10. august 1990. Vi skriver i dag den næste hele

hverdag, nemlig mandag den 13. august. Deri står der, at ligesom børnefamilierne får en børnecheck, bør pensionister og andre svagtstillede i dårlige boliger have en petroleumscheck som supplement til varnehjælpen, udtaler hr. Kofod-Svendens.

Jeg vil nu gerne høre af hr. Kofod-Svendens, på hvilken måde denne dokumentation, som altså stammer fra i fredags, er blevet opfyldt i det forlig, jeg forstod at hr. Kofod-Svendens parti er med i. Der står udtrykkelig »pensionister« – det må jo så være alderspensionister og førtidspensionister – og så står der »og andre svagtstillede«. Og det er spørgsmålet om »andre svagtstillede«, der interesserer mig. Er det unge studerende, er det fattige familier, der er nødt til at bo til den billige husleje? På hvilken måde lever hr. Kofod-Svendens op til det, han selv skriver?

Der er ikke tale om fusk eller klip fra anden presse, der er hjælpsom eller ikkehjælpsom eller venlig eller ikkevenlig. Der er tale om et partiblads, som går ud til en række partifæller og også os andre.

Jeg vil gerne have, at hr. Kofod-Svendens dokumenterer, på hvilken måde andre svagtstillede er blevet hjulpet i det forlig, jeg forstår der er indgået.

Formanden:

Så får hr. Kofod-Svendens den sidste korte bemærkning. Der var stillet et konkret spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendens (KRF):

Jeg lyttede med interesse til fru Jytte Hilden, som netop havde fanget, at dér, hvor vi skulle sætte ind kompensationsmæssigt, var primært over for folkepensionister og også førtidspensionister, og derfor er der et særligt lovforslag om det.

Over for andre svage grupper – det er primært bistandsmodtagere – vil vi sætte ind ved hjælp af de gældende varmeregler. Dér er det jo sådan, at kontanthjælpsmodtagere i petroleumsopvarmede boliger vil få dækket den øgede varmeudgift gennem en forhøjelse af det boligtillæg, der ydes som en del af kontanthjælpen. Der er i disse boliger tale om en lav husleje, der almindeligvis giver plads til en afhjælpning af boligtillægget inden for det generelle loft

[Kofod-Svendsen]

over kontanthjælpen. Så det er på den måde, vi vil sætte ind og bore nærmere i, om de regler er fuldt ud dækkende.

Jeg vil foreløbig sige til det socialdemokratiske forslag, at det er overraskende, at Socialdemokratiet overhovedet ikke berører f.eks. dem, der opvarmer med bygas eller elektricitet. Der er nogle af dem, der faktisk har lige så store eller under givne vilkår større udgifter end dem, der opvarmer med petroleum.

Derfor synes jeg, det er vigtigere, at man ser på de generelle kontanthjælpsregler frem for at gå efter energikilden.

Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ordførerskab vil være delt i tre, og jeg vil derfor blive efterfulgt dels af fru Jane Oksen, dels af fru Kirsten Jacobsen.

Den 8. december 1988 ønskede den daværende regering at opnå Fremskridtspartiets støtte til en række forslag, f.eks. forhøjelse af portoen. Som en imødekommelse over for Fremskridtspartiet lykkedes det at få opbakning, idet en del af forliget blev, at der skulle stemmes ja til et forslag om at få fjernet afgiften på dunkpetroleum. Det er altså tilbage i december 1988. Afgiften blev fjernet med virkning fra 1. januar 1989.

Hele 1989 går upåagtet hen – der sælges dunkpetroleum uden de store politiske armbevægelser. Først i forsommeren 1990 får det politisk opmærksomhed. På trods af at samtlige partier i Folketinget stemte for fjernelsen af afgiften på dunkpetroleum, og på trods af at den lovtekst, som blev vedtaget, ikke gjorde opmærksom på, at dunkpetroleum kun måtte anvendes til særlige formål, var der altså lige pludselig en lang række politikere og politiske partier, som ønskede at få indført begrænsninger med hensyn til anvendelsen af petroleum. Oven i købet har det vist sig, at hver gang man har været ude med meldinger om, at nu skulle der sættes en stopper for dunkpetroleum, har de samme personer altså været medvirkende til, at der er kommet endnu mere gang i salget, for alle ønskede selvfølgelig at få andel i den afgiftsfrie petroleum inden et eventuelt politisk indgreb.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at det var Fremskridtspartiets ønske både på daværende tidspunkt i 1988 og endnu mere under finanslovforhandlingerne i efteråret

1989, at de generelle energiafgifter skulle sættes ned.

Det, der så sker, er, at der i løbet af sommeren kommer en klar politisk melding fra både Socialdemokratiet og SF og altså også to af forligspartierne fra december 1988, nemlig Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, om, at nu ønsker man at stoppe for dunkpetroleumssalg.

I den situation kunne Fremskridtspartiet selvfølgelig passivt have set til, at vi kunne have samledes i dag eller i morgen og have fjernet afgiftsfritagelsen for dunkpetroleum. Men i stedet for passivt at lade det passere valgte Fremskridtspartiet aktivt at gå ind i sagen. Hvis afgiften skulle genindføres, kunne det lige så godt ske i forbindelse med en politisk aftale, hvor Fremskridtspartiet i stedet for blev imødekommet på en række andre områder. Det skete i sidste uge, onsdag aften, og det vil min medordfører komme nærmere ind på.

Men hele vejen igennem har det været Fremskridtspartiets ønske – og er det fortsat – at de generelle energiafgifter hurtigst muligt og mest effektivt bliver sat ned. Når det hver gang er blevet afvist specielt af regeringspartierne, har vi stærkt på fornemmelsen, at det i højere grad skyldes et ønske om fortsat at holde liv i det hendøende naturgasselskab end et ønske om, at den danske befolkning, specielt i tider som disse med uro i Mellemøsten, kan få sig nogle energipriser, som er til at betale sig fra. Men det må vi komme tilbage til senere, når Folketinget ordinært samles i oktober.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet er ikke 100 pct. begejstret for det forlig, der er indgået. Ligesom den tidligere ordfører ser vi gerne energiafgifterne totalt afskaffet. Det underer os meget, at man ikke er særlig opmærksom på, at vi nærmer os EF's indre marked, og at vi har nogle energiafgifter, der er betydelig højere end andre landes. Nu får man yderligere forhøjet afgifterne på petroleum, og det er uheldigt. Men det var nok det nærmeste, vi kunne komme med dette forlig. Vi afvejede fordele og ulemper således, at vi fik nogle fordele på boligområdet, der kunne opveje ulemperne, og at vi fik tilgodeset pensionisterne, således at de i hvert tilfælde ikke får merudgifter på grund af det, der nu sker.

[Jane Oksen]

Så har der været røster fremme om, at der vil være andre sociale grupper: kontanthjælpsmodtagere, unge under uddannelse osv., der får øgede udgifter på grund af dette. Det mener jeg allerede er imødegået også af hr. Kofod-Svendsen, idet størsteparten af de socialt svagt stillede netop bor i de billige lejligheder; altså vil der være fuld dækning for en øget boligudgift inden for kontanthjælpsreglerne, idet der vil være et stykke op til maksimum på de ca. 5.300 kr., man som almindelig kontanthjælpsmodtager får.

De unge har en lidt lavere ydelse og kan maksimalt få omkring 3.100 kr. Men de bor som regel i værelser eller i små, billige lejligheder. Også de vil være dækket.

De uddannelsessøgende på SU kan vi ikke have medlidenhed med. Vi synes i forvejen, der er nogle ret flotte SU-regler, så dér vil også være mulighed for at få dækning for udgifterne.

Det positive ved dette forslag er således, at pensionister kan få op til 2.000 l dunkpetroleum dækket. Og da gennemsnitsforbruget kun er på 1.500 l pr. husstand, vil der være en pæn højde at tage af her.

Vi mener også, at kommunerne uden synderligt besvær kan klare administrationen af denne ordning, idet det kan ske sammen med de nugældende varmeregler.

Det uheldige er måske, at vi får dette her vedtaget allerede nu, idet vi gerne havde set, at vi fik nogle klarere varmeregler, end vi har i dag, hvor der opereres med to forskellige holdregler. Det er ret uheldigt specielt for vore pensionister, der har svært ved at finde ud af reglerne. Det kunne måske have været nået, hvis vi havde ventet til oktober. Men sket er sket, og jeg håber selvfølgelig, at socialministeren på højtryk vil arbejde på at forbedre varmereglerne, når Folketinget mødes igen.

Som sagt synes vi, at opfindsomheden har været stor, når det gælder om at sætte afgifterne op. Det provenu, der bliver ved at sætte disse afgifter på petroleum op, skal så åbenbart bruges til en boligpakke. Det kan vi godt tilslutte os, da pensionisterne som sagt er friholdt.

Der har været nogen kritik af hr. Glistrups udtalelser i forbindelse med det petroleumslag, vi havde fremme i oktober 1988. Ved behandlingen af forslaget, som jeg selv var medforlagsstiller til, blev det fremhævet af hr. Glistrup, at petroleumslagets afgift var den allerlede-

ste af alle energiafgifter, og at den især ramte syge, ældre og andre socialt svagt stillede. Jeg kan give hr. Glistrup ret i, at der intet står om, at det kun var pensionister, vi tænkte på. Selvfølgelig tænker vi på alle de socialt svagt stillede, og det mener jeg også der er taget hensyn til med de gældende regler på kontanthjælpsområdet. Altså må jeg afvise, at der skulle være nogen gruppe, der kommer i klemme med det her foreslåede.

Hvad angår antallet af boliger, har Socialdemokratiet også været fremme med tal, der siger, at det rammer måske 100.000 mennesker, der bruger petroleumsopvarmning. Jeg synes, man må tage udgang i de faktiske tal, der viser et petroleumsforbrug i 1989, der faktisk svarer til de 20.000 husstande, som forslaget opererer med, hvoraf de 10.000 så kan få tilskud.

Fremskridtspartiet tilslutter sig det forlig, der er indgået på dette område.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det forlig, Fremskridtspartiet i sidste uge indgik med regeringen, og som jo indeholdt nogle forskellige elementer, der er blevet omtalt, indeholdt også et for os meget væsentligt element, nemlig en forlængelse af boligpakken frem til nytår. Og eftersom det kun er en forlængelse, er der ingen grund til nærmere at gå ind på det; det handler simpelt hen kun om at flytte nogle datoer.

Det hele skyldes jo, at boligejerne var blevet noget kreative med hensyn til at skaffe sig billig opvarmning, og det overraskede åbenbart regeringen. Regeringen ville have gjort noget ved kreativiteten, og Fremskridtspartiet greb chancen og skaffede til gengæld boligejerne noget andet i stedet for. Vi skaffede en forlængelse af boligpakken, og det er vi tilfredse med. Det sker åbenbart ved, at man nu lægger denne afgift på dunkpetroleum. Men jeg vil gerne lige gøre opmærksom på, at det var sket med eller uden vor medvirken, så vi valgte faktisk at agere og få noget til gengæld for den indsats, og det synes Fremskridtspartiet at både vi og boligejerne kan være tjent med.

Men afslutningsvis vil jeg gerne sige, at når dette problem er løst og vi er taget hjem igen i dag, er boligejernes problemer langt fra løst. Nu vil jeg hverken true eller stille et ultimatum eller noget andet, men bare i fuld overensstemmelse med mit almindelige blide sindelag appellere

[Kirsten Jacobsen]

til regeringen om, at man selv agerer på dette område. Vi er nødt til at få diskuteret den boligpolitiske fremtid, og det gælder både lejeværdi, rentefradrag, standardfradrag og ejendoms-skatte. Vi er nødt til at få diskuteret hele udlejningsmarkedet og hele boligstøtteproblematikken. Og det håber jeg inderligt at regeringen vil tage alvorligt. Der skal skabes tryghed både for boligejerne, for lejerne og for udlejerne. Det har de krav på, og det bør være regeringens næste aktionsmål. Jeg håber, man vil tage det til efterretning, og vil i øvrigt bare meddele, at vi naturligvis stemmer for det, vi har lavet forlig om.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg har to korte bemærkninger. Den ene er til hr. Behnke, der siger, at da man vedtog loven i december måned 1988, fik den lov at passere uantastet igennem – der var ingen partier, der gjorde opmærksom på risikoen ved misbrugsmuligheden.

Heroverfor må jeg gøre opmærksom på, at det fra Socialdemokratiets side var en helt klar forudsætning, at der ikke var nogen misbrugsmuligheder eller omgåelsesmulighed. Og jeg vil som dokumentation herfor tillade mig at citere fra Folketingstidende 1988-89, sp. 3747, hvor vores ordfører, hr. Erling Christensen, slutter sit indlæg med at sige:

»Jeg vil kort konkludere på Socialdemokratiets vegne, at vi ud fra det, jeg har sagt her, godt kan støtte forslaget og stemme for forslaget, men vi går ud fra, at skatteministeren vil leve op til at forhindre det misbrug, der eventuelt kunne være tale om i forbindelse med, at afgiften blev nedsat.«. Og jeg må sige, at den forpligtelse har skatteministeren sandt for dyden ikke levet op til i den forgangne periode.

Dernæst sagde fru Jane Oksen noget andet, som jeg synes var interessant. Hun nævnte, at man ville overveje spørgsmålet om den nærmere indretning af varnehjælpen, og nævnte, at det var hensigtsmæssigt, hvis man ventede med en vedtagelse på det område til oktober måned i år.

Dertil vil jeg sige, at vi er ganske enige med fru Jane Oksen; det betyder nemlig, at man vil kunne opnå det, vi ønsker, og som fremgår af det af Socialdemokratiet fremsatte forslag til folketingsbeslutning, som vi senere på dagen

skal stemme om. Det vil nemlig give os tid til at vente til oktober med at få gennemarbejdet tingene på en ordentlig og fornuftig måde. Så det kan vi godt blive enige med Fremskridtspartiet om.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har bedt om denne korte bemærkning for at berolige hr. Behnke. CD har både i tide og utide talt for en nedsættelse af energifgifterne, og det, at vi nu stemmer for en afgiftsindførelse på dunkpetroleum har intet at gøre med den diskussion. Som hr. Behnke måske er bekendt med, skal der en af de kommende dage være et samråd i Energiudvalget, hvor vi har bedt skatteministeren og energiministeren komme og fortælle, om man vil modregne, hvad der foregår i Mellemøsten i øjeblikket, i energifgifterne, sådan at det chok, der går igennem verden, ikke smitter så meget af på os.

Hr. Behnke kan da også godt få oplyst, at vi allerede har bebudet en forespørgsel om energifgifterne i oktober, når Folketinget er samlet igen. Vi er enige med hr. Behnke i, at EF-harmonisering er vigtigt at få diskuteret, og det synes vi regeringen har været lidt sløv med.

Men når vi alligevel har presset på for at få klaret dette dunkpetroleumspørgsmål, er det, fordi vi ikke ønsker dansk afgiftspolitik afgjort af, hvem der ønsker at køre rundt på de jyske landeveje med trailere og med 100 l petroleum i bagklappen. Det er ikke dér, det skal afgøres, og det er en helt urimelig måde at føre energipolitik på. Derfor lukker vi et hul, som det aldrig har været meningen skulle være der, og det er det, det drejer sig om. Det har altså ikke noget at gøre med, om vi ønsker en generel nedsættelse af energifgifterne.

Jeg hilser da med glæde, at Fremskridtspartiet og hr. Behnke har skiftet mening fra maj til i dag. Jeg kan da beklage, at det er tilfældet, for hvis man havde sagt ja dengang, ville man have haft et lidt mindre bureaukratisk forslag, end man har nu. Men o.k., det er den pris, vi har måttet være med til at betale for ikke at få en evindelig diskussion om, hvorvidt finanslovforliget fra forrige år har været brudt eller ikke har været brudt.

Men hr. Behnke skal altså ikke tro, at den afstemning, der sker i dag, gør, at vi er mindre interesseret i en harmonisering og en nedsættelse

[Duetoft]

af energifgifterne. Det er vi ganske meget interesseret i stadig væk.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Uanset hvilke begrundelser Socialdemokratiet ifølge hr. Klaus Hækkerup måtte have haft for at stemme for lovforslaget i december 1988, er det lovteksten, der gælder. Det er lovteksten, der skal administreres ud fra, og det er lovteksten, som landets befolkning skal overholde. Men i lovteksten er der ingen som helst bemærkninger om, at man i øvrigt kun må hælde den afgiftsfri petroleum på en ovn, hvis man er over 67 år, eller andre af de argumenter, der har været fremført. Det er lovteksten, der gælder, og lovteksten giver alle mulighed for at købe afgiftsfri dunkpetroleum.

Hr. Duetoft holdt et af sine udmærkede indlæg om EF-harmonisering osv., og det er da glimrende alt sammen, men det var altså hr. Duetoft, der var med til at provokere den situation, der er her i dag, nemlig ved at give tilsagn om, at såfremt der kom et lovforslag gående ud på, at dunkpetroleum skulle have genindført afgift, ville man støtte dette forslag.

Når vi i maj d.å. ikke ønskede at medvirke til det under de forhandlinger, vi var indbudt til på daværende tidspunkt af regeringen, var det, fordi man på daværende tidspunkt udelukkende ville indføre afgift på dunkpetroleum. På daværende tidspunkt var der ikke tale om at forlænge en boligpakke eller nogen af de andre ting, som det er lykkedes os at få som en imødekommelse på nuværende tidspunkt. Den tid, der er gået, har altså modnet regeringen i retning af, at man er blevet klar over, at hvis afgiften på petroleum skulle genindføres, kunne man ikke bare gøre det hen over hovedet på Fremskridtspartiet. Så var man nødt til samtidig at sikre landets befolkning en imødekommelse på andre punkter.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører fru Kirsten Jacobsen, skulle man nærmest tro, at denne forlængelse af ejerboligpakken er noget, man har gjort for at kompensere for, at boligejerne ikke længere har disse kreative muligheder for at omgå bestemmelsen om den lavere petroleumsgift. Dertil må

jeg sige, at jeg sandelig også synes, at fru Kirsten Jacobsen udviser en vis kreativitet, hvad angår bortforklaringer. Dette har jo aldrig haft noget at gøre med, at man skulle kompensere boligejerne for en eller anden dårlig situation. Hvad var grunden til, at man vedtog ejerboligpakken før sommerferien? Det var, at der blev sagt, at der nu var en vældig pukkel af boliger, som bare ventede på at blive solgt, og nedsatte man stempelafgifterne, så vi fik den stempelfri sommer, ville der komme gang i boligsalget.

Det har aldrig haft noget med de dårligst stillede boligejeres situation at gøre, at man skulle nedsætte stempelafgifterne. Det har noget at gøre med, at ejendomsmæglerne – og dér har fru Kirsten Jacobsen måske nogle interesser – skulle have noget mere gang i salget, at vi skulle have gang i markedet, som det blev sagt. Det er ikke blevet tilfældet, og det kan man så analysere, som man nu vil, men i hvert fald har det aldrig haft noget med sagen at gøre, at man skulle kompensere boligejerne for noget som helst. Fru Kirsten Jacobsen taler om tryghed for alle grupper, men jeg synes, man skal se på, hvad det er for en form for tryghed, forligspartierne går ind for; det er nemlig, at de, der skal finansiere dette gilde, altså disse tilskud til ejerboligsektoren, er dem, der bor i de dårligste lejligheder.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Det er til hr. Klaus Hækkerup. Jeg håber ikke, man forstår det således, at vi automatisk ville tilslutte os Socialdemokratiets forslag. Jeg har overhovedet ikke udtalt mig om dette forslag. Det, jeg sagde, var, at vi gerne så de generelle varmeregler ændret snarest muligt, og der er overhovedet ingen grund til at blande denne petroleumsgift ind i dette på nuværende tidspunkt.

Vi skal have endeventd hele varnehjælpsområdet, således at det bliver mere retfærdigt for alle parter.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Behnke mener ikke, det betyder noget for den politiske stillingtagen til et lovforslag, hvad man siger under første, anden og tredje behandling. Det mener jeg nu nok det gør. Jeg

[Klaus Hækkerup]

mener også, at det, der står i bemærkningerne til lovforslaget, er en afgørende forudsætning for, hvordan loven skal administreres i praksis.

I bemærkningerne til det lovforslag, som Fremskridtpartiet fremsatte den 25. oktober 1989, står der i sp. 2:

»Lykkeligvis har toldvæsenets entydige erfaringer været, at man uden fiskale vanskeligheder har kunnet praktisere en særbehandling af den nævnte opvarmningspetroleum.«

Den forudsætning har netop udviklingen i 1990 vist ikke holder længere. Og dermed er forudsætningerne for, at regeringen er bundet, efter min mening selvfølgelig også væk. Regeringen har så valgt at lade sig binde; uanset at verden ser helt anderledes ud, uanset at man har helt nye erfaringer, siger regeringen: Det står vi ved. Det er næsten som en folketingspolitiker – jeg skal lade være at nævne, fra hvilket parti han kom – der stod op og sagde: Det er muligt, jeg har modsagt mig selv i dag, men hvad jeg har sagt, det står jeg ved.

Til fru Jane Oksen vil jeg sige, at vi også gerne ser, at man overvejer varmere regler. Vi har to sæt varmere regler for øjeblikket, og nu kommer regeringen altså og vil lægge et tredje sæt varmere regler oveni. Vi er enige i, at det nok ville være hensigtsmæssigt at prøve at foretage en vurdering af, om man ikke burde se alt det under ét. Det kan vi bare ikke nå at gøre i dag. Men lad os da være enige om at udsætte afgørelsen på dette område, og det gør vi bedst ved at følge det forslag til folketingsbeslutning, som Socialdemokratiet har fremsat i dag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Klaus Hækkerup citerede korrekt, hvad Socialdemokratiet sagde i december 1988 om, hvad der skulle ske fra skatteministerens side – han skulle gå imod loven, henstillede man fra Socialdemokratiets side.

Men Socialdemokratiet var ikke part i det sekspartiforlig, som lå bag det. Imidlertid sker der det, at skatteministeren, da den lykkelige udbredelse af salget af dunkpetroleum kommer, rent faktisk følger henvendelsen. Som man kan læse i Folketingstidende 1989-90, sp. 7210, udtalte skatteministeren den 7. marts 1990, at han skam ville bekæmpe, at der skulle komme skattelettelse, for det var skam ikke meningen, at der skulle komme skattelettelse – det kan skatteministeren jo ikke lide.

Men dér blev skatteministeren sat på plads ved, at Momsnævnet den 18. april 1990 sagde, at meningen med et forslag om ingen skat på opvarmningspetroleum, som forslaget lød på, er, at der ingen skat skal være på opvarmningspetroleum, og derfor kunne ministeren, fordi hans synspunkt blev tilsidesat af Momsnævnet, ikke følge alt det, han som sædvanlig gerne vil være Socialdemokratiet følgagtig med. Det er den historiske sandhed.

Så er det meget morsomt, at hr. Klaus Hækkerup citerer fra spalte 2 i nogle bemærkninger. I spalte 1 og i forslagets titel står imidlertid ganske klart, at dette her drejer sig om, at der ingen skat skal være på opvarmningspetroleum, og vi synes bestemt, som jeg også svarede fru Else Theill Sørensen, at også betingelserne i spalte 2 fortsat er opfyldt; man skal kun glæde sig over det, der er passeret.

Hr. Duetoft siger, at vi jo ikke kan have, at man kører rundt på jyske veje med alle de dér tilifersdunke. Nej, det kan vi da heller ikke lide i Fremskridtpartiet, men så må konsekvensen for dem, der er parcelhusejervenlige eller EF-forstående, være, at man sagde: Lad dem dog så køre rundt med den afgiftsfri petroleum i tankbiler. Det havde været konsekvensen af det, hr. Duetoft sagde.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige undskyld til hr. Behnke, fordi jeg åbenbart ikke udtrykker mig klart nok, men så skal jeg prøve en gang til.

CD har ikke en skattemæssig indfaldsvinkel til dette her; vi har en energipolitisk indfaldsvinkel til det. Vi mener, at det, der var ved at ske – og det var formodentlig allerede i maj måned, men i alt fald her i sommerens løb – var, at dansk energipolitik var ved at blive fordrejet.

Vi vidste jo allerede i maj måned, at de store olieselskaber ville begynde at satse på dette her, og dermed kunne man se, at der ville ske en eksplosion i den mængde dunkpetroleum, der ville blive solgt. Det er ikke i dansk energipolitisk interesse, at dansk energipolitik på grund af en tåbelig afgiftsregel skal tvinges over på noget, der aldrig nogen sinde har været meningen. Det har hele tiden været vores begrundelse for at have talt for, at der skulle ske et indgreb. Det har ikke været et spørgsmål om skat; det har været et spørgsmål om energipolitik.

[Duetoft]

Derfor vil jeg gerne endnu en gang over for hr. Behnke understrege vores holdninger til energiafgifterne, som er, at vi mener, at de danske energiafgifter bør sættes ned, ikke mindst i en situation, hvor man derved kan afbøde de økonomiske ulykker, som krisen i Mellemøsten kan føre med sig. Men det er en anden diskussion. Dette her drejer sig om vores energipolitiske struktur, og den ville blive ødelagt, hvis dette her fik lov til at fortsætte.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Holger K. Nielsen kunne ikke forstå, hvad dunkpetroleum og boligpakken egentlig havde med hinanden at gøre. Det skal jeg gerne prøve at forklare hr. Holger K. Nielsen.

Begrundelsen for boligpakken var jo, som hr. Holger K. Nielsen ganske rigtigt siger, at der skulle sælges nogle huse, og at de dårligste boligejere skulle hjælpes. Men jeg tror også, hr. Holger K. Nielsen kan huske, at Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti ønskede meget mere: noget meget videre og noget meget mere langvarigt. Men på det tidspunkt ville regeringen ikke mere.

På grund af forskellige ting her i sommer fik boligpakken ikke den virkning, som vi havde regnet med – vi fik bl.a. lidt kaos i forbindelse med et par kreditforeninger – og derfor ønskede Fremskridtspartiet boligpakken forlænget. Regeringen ville ikke medvirke – det sagde statsministeren – men så fik regeringen et problem med noget dunkpetroleum, og så hjalp Fremskridtspartiet regeringen, og så hjalp regeringen Fremskridtspartiet med en boligpakke.

Sådan opfører fornuftige forligspartier sig. Det er der ærligt talt ikke noget at sige til.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Agerschou for en kort bemærkning. Og så vil jeg lige orientere om, at jeg har 5 korte bemærkninger i denne omgang. Det er ved at nærme sig, hvad der er rimeligt.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu gør det jo diskussionen lidt vanskelig, at vi diskuterer to-tre forskellige spørgsmål på én gang, men det er jo den måde, Folketingets Præsidium har tilrettelagt dagsordenen på, så det må vi tage med.

Jeg synes, hr. Kofod-Svendsen kom halvskidt fra sit svar til fru Jytte Hilden for vel omkring 25 minutter siden.

Kristeligt Folkeparti har lovet på forsiden af sit partiblad og lidt længere inde i bladet, at man vil forsvare pensionister og andre svagt stillede – jeg går ud fra, at det er økonomisk svagt stillede – i forbindelse med petroleumsforliget. Men det, man gør nu, er at medvirke til at påføre f.eks. arbejdsløse – og jeg taler ikke om kontanthjælpsmodtagere, men arbejdsløse – en årlig merudgift til opvarmning på omkring 3.300 kr.

Hvorfor ikke bare indrømme fra Kristeligt Folkepartis side, at man i snakken omkring et bord i et eller andet ministerium er kommet til at sælge nogle grupper undervejs? Det ville være mere ærligt end at stå fortsat og hævde, at det, man sagde i sit partiblad, også er blevet korrekt udført under forhandlingsarbejdet.

Et andet spørgsmål, som jeg ikke vil have svar på fra hr. Kofod-Svendsens side, fordi der så er en risiko for, at Kristeligt Folkeparti binder sig, men som jeg undervejs på et eller andet tidspunkt under debatten gerne vil have at vide, er, om Kristeligt Folkeparti mener, at det er særlig rimeligt, at Københavns Kommune skal påføres en nettomerudgift på omkring 3,3 mio. kr., mens vi rimeligvis kan finde en kommune uden så meget som én petroleumsfyret lejlighed, der vil få compensation. Synes Kristeligt Folkeparti, at det er særlig rimeligt?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Glistrup fremhævede ganske korrekt, at Socialdemokratiet i sin tid ikke var med i forliget om at fritage petroleum på dunke for afgift. Men vi stemte alligevel for lovforslaget, om end vi var betænkelige, fordi vi syntes, at det indeholdt nogle rigtige intentioner – nogle af dem, man i øvrigt er ved at fjerne på nuværende tidspunkt.

Men jeg vil gerne sige, at når hr. Glistrup så citerer skatteministeren for den 7. marts 1990 at sige, at der ikke skulle gennemføres skattelettelser på dette område, er det selvfølgelig korrekt, men det, der skete, var jo rent faktisk, at Momsnævnet traf en beslutning, der fjernede grundlaget for den lov, Folketinget havde vedtaget, og så bliver Folketinget selvfølgelig også nødt til at reagere på det. Der synes jeg man

[Klaus Hækkerup]

med rette kan klandre regeringen for at have været fantastisk lang tid om at tage sig sammen til at reagere og fantastisk lang tid om at erkende, at der skete en massiv omgåelse. Principielt må man sige, at det er vanskeligt at leve med, at vi kan vedtage nogle love herinde, som så et eller andet administrativt nævn kan lave om og fjerne grundlaget for. Det var det, der rent faktisk skete i denne sag.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Nu kunne jeg forstå på hr. Duetofts bemærkninger, at vi i næste samling får rig adgang til at diskutere energiafgifter, og det kan da kun glæde Fremskridtspartiet.

Men når hr. Duetoft siger, at dette drejer sig om energipolitik og ikke om skattepolitik, og at man ikke ville acceptere den skævvridning af markedet, som CD påstår der var ved at finde sted med disse trailere på de jyske landeveje, synes jeg da, at CD og hr. Duetoft i allerhøjeste grad burde gribe i egen barm og se på det samlede energimarked. Her har vi jo et naturgasprojekt, som i allerhøjeste grad skævvrider det danske energimarked. Hvis vi endelig skal ind i den argumentation – vi ser som sagt helst, at der ikke er afgift på nogen former for energi, slet ikke på boligopvarmning – må konsekvensen af det, hr. Duetoft siger, være, at hvis der er afgift på noget, skal der være den samme afgift på det hele. Hvis det er tilfældet, har vi altså en ny situation omkring naturgasselskabet, fordi det jo udelukkende er af hensyn til naturgasselskabet, at man opretholder de høje olieafgifter i Danmark, vel vidende at vi på længere sigt i EF ikke kan blive ved med at gøre det.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det var alligevel for groft, når hr. Klaus Hækkerup her kunne sige, at Momsnævnet den 18. april traf sin afgørelse på tværs af den af Folketinget vedtagne lov. Den blev truffet overensstemmende med den af Folketinget vedtagne lov. Det er således, at denne momsnevnskendelse har 4-5 sider, hvor man omhyggeligt gennemgår alle forhandlingerne i Folketinget i 1988 og siger: Meningen var – som der også står i loven – : Ingen skat på opvarmningspetroleum.

Hr. Duetoft har bestemt heller ikke dækning for, når han taler om, at det er energipolitik. Her er dette med dunkpetroleum en ligegyldig detalje. I energipolitikken er det afgørende selvfølgelig naturgassen, lampeolien, fiskeolien, varsol og alle de andre ting, som man kan bruge afgiftsfrit. Men situationen er jo den, at det forslag, som hr. Duetoft nu i dag støtter, går ud på, at man skal have 2.192 kr. i afgift på 1.000 liter, hvor afgiften nu er 0 kr., og hvor EF-gennemsnittet er 380 kr. Når hr. Duetoft angiver, at han vil gøre en tilpasning til det indre marked, så er der kortere fra 0 til 380, end der er fra 380 til 2.192 kr., som nu hr. Duetoft svinger svøben over.

Nej, det har intet med energipolitik at gøre. Det har noget at gøre med én eneste ting, nemlig at de multinationale selskaber har inviteret hr. Duetoft på en bunke selskaber, bl.a. den 26. april 1990. Det er den eneste basis, hr. Duetoft overhovedet har, at han over for et godt, solidt danskejet firma går de multinationale selskabers ærinde, for at et dansk firma skal gå fallit. Det er hr. Duetofts eneste begrundelse og ikke noget af det, han siger med energipolitik, for det holder overhovedet ikke i så henseende.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Jytte Hilden for et kort bemærkning, og derefter går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg er stadig væk lidt nysgerrig efter at høre, hvad hr. Kofod-Svendsen vil skrive i næste nummer af Idé Politik om de andre svagtstillede i dårlige boliger, for hr. Kofod-Svendsen er formand for Folketingets Socialudvalg og ved derfor udmærket, at der er et loft over, hvor meget man kan få i boligpenge, hvis man er kontanthjælpsmodtager. Hvad hvis man rammer det loft og bor i petroleumsopvarmet bolig? Hr. Kofod-Svendsen ved også udmærket, at vi har nogle ualmindelig kringledede og uhensigtsmæssige regler for, hvordan kontanthjælpsmodtagere skal betale for deres børns ophold i daginstitutioner. Det hænger bl.a. sammen med, hvor meget de får i tilskud på anden måde. Det vil altså sige: Hvad har de mennesker gjort, således at de nu skal betale mere for at have børn i børnehaver, fordi vi skal lukke et hul med noget dunkbenzin, hvor nogle lidt mere velbjærgede

[Jytte Hilden]

har hældt det over i deres olietanke? Hvad har de ting med hinanden at gøre?

Jeg vil også godt have, at hr. Kofod-Svendsen, når han kommer frem i ordførerrækken, svarer på: Hvordan kan unge studerende og ledige kompenseres? De må da også, hvis de har petroleumsovpvarmning, høre med under »andre svagt stillede«.

Endelig har vi utallige gange i den sidste samling i Folketinget diskuteret ældrepolitik og gang på gang været enige om, at jo mere udviklede regler vi fik, jo vanskeligere er det for ældre mennesker at finde ud af det. Det har i sig selv social slagside at have udviklede regler, fordi man efterhånden skal have temmelig meget uddannelse for at finde ud af, hvordan man får de penge, som man er berettiget til.

Derfor vil jeg da gerne spørge hr. Kofod-Svendsen, om han har læst den pressemeddelelse, der er kommet fra Ældre Sagen, og de reaktioner, der har været fra en lang række andre pensionistorganisationer med hensyn til dette fuldstændig uoverskuelige område, der nu hedder varnehjælp.

Jeg synes, at hr. Kofod-Svendsen skulle lytte til de signaler, der er, og indrømme, at det gik for hurtigt i sidste uge; der er ingen grund til det kissejav over stok og sten; Socialdemokratiets beslutningsforslag er langt bedre til at løse de problemer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Nu har jeg lukket for korte bemærkninger i denne omgang, så jeg går ud fra, at hr. Kofod-Svendsen kommer med sine bemærkninger i sin ordførertale.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal på Det Radikale Venstres vegne redegøre for vores stillingtagen til de tre lovforslag, der er til behandling.

Det er ret beset ikke nogle voldsomt store forslag, og det kan godt synes lidt ejendommeligt, at debatten bliver så ophidset og får så stort et omfang, når man tager i betragtning, at det stort set alene drejer sig om at mindske et tab for statskassen.

Det, der er sagen, er, at hele det danske Folketing og de danske politikere er blevet grundigt til grin. Det vidste vi allerede i foråret, da afgørelsen fra Momsnævnet kom, og hvor der blev åbenbart et stort hul i lovgivningen.

Den første, der advarede imod konsekvenserne, var det konservative folketingsmedlem hr. Kai Dige Bach, som klart sagde, at vi ville blive til grin i løbet af sommeren; det ville blive en farce. Han fik fuldstændig ret. Der var mange, der prøvede at standse det. Men fordi Fremskridtspartiet kunne se en klar interesse i at få eksponeret Folketinget, fortsatte det, og kun på nuværende tidspunkt, hvor vi kan se, at provenutabet er så stort, at vi må skride ind, kan vi endelig få en afgørelse.

Jeg synes, at det er pinligt, at sagen er kommet til at køre så langt, som den kom nu, og det har afsløret, at beslutningsprocesserne måske ikke altid er så hensigtsmæssige, som de burde være.

Om lovforslaget om den sociale kompensation kan jeg kun sige, at det hænger fuldstændig uløseligt sammen med det foregående forslag om dunkpetroleumsafgiften. Det var denne gruppe, der var hovedmålgruppen, og det har andre diskuteret meget, meget intenst, så det vil jeg ikke bidrage med yderligere synspunkter til.

Til slut om boligpakkens forlængelse. Det tilslutter vi os selvfølgelig; men det ville selvfølgelig have været praktisk, hvis man havde udsat forlængelsen til ganske kort tid før boligpakken udløb, for det ville naturligvis betyde en afsvækkelse af den handel, som allerede er ved at komme godt i gang nu.

Det Radikale Venstre tilslutter sig naturligvis alle tre forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal spørge den radikale ordfører, om konklusionen på det indlæg, vi just har hørt, hvori man kan være meget enig med mange af punkterne, er, at man lærer af, at det er umuligt at indgå bæredygtige aftaler med Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det eneste, man kan lære af den erfaring, som jeg tror vi alle sammen har gjort i denne forbindelse, er, at når advarslerne kommer, nemlig som Momsnævnets afgørelse her i foråret, skal man reagere afvorigt på dem, vurdere konsekvenserne og handle derefter.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Så vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold, om der ikke er kommet mange advarsler under denne debat, og om problemet er, at hr. Kai Dige Bachs advarsler bagefter vejer tungere end det, som Socialdemokratiet nu siger. Tøv en kende, lad os få snakket det igennem mellem Folketingets partier, mellem de partier, der både kan finde ud af at administrere, og som kan undgå, at tingene får social slagside.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har svært ved at se, at der er ret mange socialpolitiske aspekter i de lovforslag, vi behandler i dag. Det drejer sig alene om at mindske et tab for statskassen.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Nu vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold, om der er nogen sammenhæng imellem, at vi nu skal lukke et absurd hul om dunkbenzin, og så at kontanthjælpsmodtagere skal betale mere for, at deres børn bliver passet i dagpleje eller i børnehave.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal være ordfører vedrørende alle tre forslag i dag.

Jeg mindes tydeligt, at Fremskridtspartiet i efteråret 1988 ved finanslovforhandlingerne stillede forslag om afgiftsfritagelse for dunke med den begrundelse, at pensionister, der fyrede med petroleum, så kunne få det billigere.

Det var hele intentionen bag det forslag, at det kun var pensionisterne, der skulle have denne fritagelse. At der så kom andre med, det har vi set undervejs. Men hele det misbrug, som vi har set rullet op her, lå slet ikke for. Jeg erindreren den sag ganske som alle de andre ordførere minus hr. Glistrup.

CD tog initiativ til, at vi i maj måned kunne have klaret denne sag. Det var regeringen eller Fremskridtspartiet ikke helt parat til, men vi er tilfredse med, at vi får klaret det i dag.

Om kompensationen vil jeg gerne sige, at det lovforslag, der er fremsat af socialministeren, er helt i overensstemmelse med de intentioner,

som vi havde i maj måned, og de intentioner, som vi også havde i 1988, nemlig at det var pensionister og kun pensionister, der skulle friholdes.

Så er det klart – det har jeg også udtalt mig om – at der er nogle andre grupper, der kommer i klemme her. De har nu været vant til en fritagelse. Vi står naturligvis ved forliget i dag, men vi vil arbejde med denne sag i efteråret, og hvis det bliver nødvendigt, vil vi se med velvilje på, at vi får klaret denne sag først i oktober måned.

Om den generelle energipolitik vil jeg henvise til det, hr. Duetoft allerede har sagt her fra talerstolen. Vi ser meget gerne, at disse ting bliver drøftet i lyset af EF, når det nye Folketing samles først i oktober.

Om forlængelsen af boligpakken skal jeg blot sige, at vi havde et ændringsforslag, som Socialdemokratiet havde stillet. Det stemte vi for omkring forlængelsen af boligpakken. CD's gruppeformand har allerede tidligt på sommeren sagt, at det var nødvendigt at forlænge denne boligpakke. Vi har hele tiden haft en fornemmelse af, at boligpakken og salget ikke gik så godt, og at de 300 mio. kr., som var afsat til det, ikke var brugt.

Jeg vil gerne sige til regeringen, at det, når vi stemmer for boligpakken igen og er med i dette lille miniforlig, ikke betyder, at nu er boligejerne ladt i stikken. Det betyder ikke, at vi ikke vil tage selvstændige initiativer, når Folketinget samles igen. Der er i høj grad behov for at drøfte boligejernes situation, ikke mindst på baggrund af, at skatteministeren i går har været ude med, at nu skal befodringsfradraget ændres. Jeg vil sige her til regeringen, at vi mener, at boligproblemerne slet ikke er løst ved, at vi forlænger denne boligpakke. Det er et lille forlig, og derfor stemmer vi for den.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at meddele, at Kristeligt Folkeparti stemmer for de tre fremsatte lovforslag. Vi synes, at det er rigtigt, at boligpakken bliver forlænget. Vi argumenterede allerede i maj måned for, at den stempelfri periode var for kort. Det har jeg også argumenteret for i sommerens løb, så vi er godt tilfreds med, at vi får en længere periode. Det tror vi er rigtigt.

Med hensyn til at standse det misbrug, der har fundet sted af petroleum, mener vi, at det er

[Kofod-Svendsen]

nødvendigt og rigtigt at standse dette misbrug nu. Det viser sig, at der i juli måned omtrent er solgt lige så meget petroleum som i hele 1988. Det er klart, at det er urimeligt af flere grunde, både energi- og skattepolitiske grunde. Jeg tror også, at det er nødvendigt at have ens afgift på de forskellige energiformer, at petroleum bliver afgiftsbelagt på samme måde som tankpetroleum og fyringsolie.

Jeg er helt enig i det, fru Bente Juncker var inde på, om forhandlingerne i 1988, hvor anliggendet var pensionisterne på nær folkepensionisterne. Det har vi fuldt ud vedstået, og derfor er der også et lovforslag om en social kompensation for modtagere af sociale pensioner. Her har jeg da med interesse lyttet til, at fru Jytte Hilden læser Idé Politik. Det, fru Jytte Hilden let og elegant springer over, er, at jeg har sat beløb på, nemlig 15–20 mio. kr., men det er klart, at man, når der er sat beløb på, ikke kan imødekomme alle mulige grupper. Det er noget, som bliver en særlig indsats. Det er der sat beløb på, og så er der nogle generelle regler. Hvis fru Jytte Hilden havde set de 15–20 mio. kr., tror jeg godt, at fru Jytte Hilden havde været klar over, at der selvfølgelig ikke lå et løfte til alle mulige grupper, for det kan man ikke indfri, når man giver et løfte og sætter kroner og øre på. Det var nemlig det beløb, som man talte om i december 1988.

Hr. Glistrup siger, og jeg citerer fra hr. Glistrups ordførertale den 15. november 1988, Folketingets forhandlinger 1988-89 sp.1878: »At provenutabet ligger i størrelsesorden 5, 10, 15 mio. kr.« Det var, hvad hr. Glistrup sagde. Hvordan man totalt kunne afgiftslette petroleum for 10–15 mio. kr., synes jeg nok er en gåde. Når hr. Glistrup her sætter kroner på, er det jo klart, at Fremskridtspartiet dengang argumenterede socialpolitisk, og at det var et spørgsmål om at friholde pensionister. Hvis det var en total afgiftsfriholdelse, ville de 5, 10, 15 mio. kr. naturligvis slet ikke række. Der har vi stået fast på beløbet og givet lidt mere: 15–20 mio. kr., og det er det beløb, som særlig blev ydet nu til pensionister. Om man skal gøre det i form af en check eller på anden måde, kan man nærmere drøfte, men det er det, vi har lovet, og så er vi udmærket klar over, at der er andre regler, som træder i kraft for andre grupper, som så naturligvis er ud over denne særlige ydelse på de 10–15 mio. kr. Det kan jeg fint udlægge i næ-

ste nummer af Idé Politik, men hvis man læser artiklen i sin fulde sammenhæng, ser man også størrelsen af beløbet.

Så er der fordelingen kommunerne imellem, som hr. Agerschou spurgte mig om. Det er rigtigt, at der er nogle kommuner, der er blevet tabere, og nogle, der bliver vindere. Det kan man så vurdere, men de kommuner, der er vindere, vil næppe være så kede af den ordning.

Jeg tror, det er rigtigt, at kommunerne er medansvarlige finansieringsmæssigt. Hvis vi har en 100 pct. statslig refusion, kan jeg være betænkelig ved, om den økonomiske ansvarlighed er så stor, som hvis man selv har et vist økonomisk medansvar. Det princip mener jeg det er rigtigt at fastholde.

Så spurgte fru Jytte Hilden mig om de studerende. Der er situationen den, at der er nogle, som har elopvarmning, og andre, der har petroleumsofvarmning. Her kan man vel spørge, om det er rimeligt, at nogle, som har petroleumsofvarmning, skal slippe billigere end dem, der f.eks. har el- eller bygasofvarmning.

Der er altså nogle, der har haft en fordel, som de har fået i kølvandet på det, der var Fremskridtspartiets intentioner om at friholde pensionisterne. Den opretholder de ikke længere, men er der nogen, der er i vanskeligheder, vil jeg meget gerne se på de gældende støtteregler. Men at udvælge en bestemt energikilde, som Socialdemokratiet gør, synes jeg er en uheldig skævvridning.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det var kun tiden, der ikke tillod, at jeg citerede hele forsiden af Kristeligt Folkepartis Idé Politik. Naturligvis har jeg læst, at der står 15–20 mio.kr.

Jeg vil godt spørge hr. Kofod-Svendsen, på hvilken måde det er aftalt mellem regeringspartierne og Kristeligt Folkeparti, at det kun drejer sig om 15–20 mio. Hvis vi nu får en knaldhård vinter, hvordan stiller det sig så? Hvordan kommer dette beløb overhovedet ind i den argumentation, som socialministeren bruger i sit lovforslag, for dér drejer sig det om pensionister og førtidspensionister? Der står ikke noget om, at der er loft over det beløb, den enkelte kan få.

Så vil jeg sige til hr. Kofod-Svendsen, at det er udmærket, hvad andre partier måtte have af

[Jytte Hilden]

intentioner, men det, der interesserede mig, og det, der fortsat interesserer mig, er, hvilke intentioner hr. Kofod-Svendsen har, og om hr. Kofod-Svendsens bemærkninger til sine egne partifæller står til troende 3 dage efter? Det var det, jeg satte spørgsmålstegn ved, og jeg synes stadig ikke, jeg har fået svar på, hvordan andre svagt stillede grupper får kompensation, fordi der er et maksimum i bistandsloven med hensyn til, hvad man kan få til bolig, og der er sammenhæng mellem kontanthjælpsmodtageres betaling i daginstitutionerne, og hvad de får af penge til bolig, og der er spørgsmål om de uendelig indviklede gevækster, som vi nu får ved at have 3 forskellige varnehjælpsordninger.

Jeg synes ikke, hr. Kofod-Svendsen på nogen måde har besvaret nogen af de spørgsmål, jeg har stillet, eller de spørgsmål, som mange må stille sig rundt omkring i de små hjem, når de læser Idé Politik.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har angivet fru Jytte Hilden en størrelsesorden, og hvis fru Jytte Hilden havde læst bemærkningerne til socialministerens forslag, er der faktisk dér opereret med lidt mere. Så vi har fået et lidt større beløb, end jeg havde stillet i udsigt, så vi er altså ikke gået ned i beløb, vi er faktisk gået op.

Det er klart, at man jo ikke kan tilgodese alle, men jeg har nævnt et beløb, og dermed er jeg ikke kommet med nogen som helst falsk reklame. Jeg er ikke kommet med 200, 300, 400, 500 mio., som man nok ville have troet, hvis det havde været Socialdemokratiet, der havde givet et løfte. Men jeg er kommet med, at vi ud over de gældende regler sætter et særligt beløb af. Det er det, jeg har lovet, og det har jeg også til fulde indfriet under forhandlingerne.

Så synes jeg, det ville være meget fornuftigt, at vi kiggede på de gældende varnehjælpsregler, og at vi til efteråret i god tid, inden det for alvor bliver koldt, ser på, om de gældende varnehjælpsregler er så hensigtsmæssige som muligt.

Når vi har denne ekstraordinære samling, er det altså for at få standset det misbrug, som har fundet sted i sommerens løb, og for at vi samtidig under den behandling kan leve op til de intentioner, som Fremskridtspartiet argumenterede for, hvor det netop var et socialpolitisk sig-

te med hensyn til pensionisterne. Det står gentagne gange i hr. Glistrups ordførertale.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det, der stadig interesserer mig, er, om hr. Kofod-Svendsen helt er på det rene med rækkeviddet af den aftale, der er indgået med regeringen.

Det er helt rigtigt, at der står et større beløb i socialministerens forslag, men det er også sådan, at socialministeren foreslår, at disse beløb skal kompenseres via bloktilskuddene. Nu ligger langt de fleste af de petroleumsopvarmede boliger i Københavns Kommune, og der kom i fredags en pressemeddelelse fra overborgmester Jens Kramer Mikkelsen i København, der klart dokumenterede – og også dokumenterede, at socialministeren kender disse tal – at Københavns Kommune på ingen måde får kompensation for de øgede udgifter i den størrelsesorden, det vil være i Københavns Kommune, hvorimod der vil være kommuner, hvor der ikke er en eneste petroleumsopvarmet bolig, som vil få tilskud via bloktilskuddene.

Finder hr. Kofod-Svendsen, at det er en rigtig måde at lave fordelingspolitik på, når det også drejer sig om at udligne udgifterne mellem kommunerne? Interesserer det slet ikke hr. Kofod-Svendsen, hvordan dette foregår? Er det kun topbeløbet og overskrifterne, og så må man slå ud med armene og bagefter sige: Vi kan lave ordningerne om siden hen?

Jeg synes, det er meget interessant, at vi har konstateret, at der er et flertal af mandater i dette Folketing for, at vi bør kigge på de gældende regler. Ikke desto mindre vil vi om føje tid – jeg skal ikke kunne sige hvornår – i dette døgn vedtage noget, der føjer endnu en knast, endnu en gevækst til det indviklede pensionssystem, vi har i forvejen. Hvad er det, der får hr. Kofod-Svendsen til dette kissejav?

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Kofod-Svendsen. En kort bemærkning.

Så har jeg en forhåbning om, at det er den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det, at vi skal gribe ind allerede i dag, er for

[Kofod-Svendsen]

at hindre, at vi i det næste par måneder får et ekspansivt salg af afgiftsfri petroleum. Det er begrundelsen for en hurtig indgriben.

Når det gælder hele varmhjælpssystemet, så synes jeg da, at vi i de kommende måneder skal kigge de regler igennem. Det tror jeg da alle er enige om. Men hvis vi ventede til oktober med at afgiftsbelægge petroleum, ville vi få et fortsat voldsomt salg. Det havde jeg faktisk indtryk af at Socialdemokratiet også synes vi skulle standse.

Så skifter fru Jytte Hilden emne og går nu over til fordeling kommunerne imellem. I det øjeblik vi vurderer hele varmhjælpssystemet, vil vi da også komme til at se på det. Men det er bare ikke det, der er det aktuelle nu. Det aktuelle nu er at få standset det misbrug, der sker ved det salg, vi har set i juli måned. Så lever vi fuldt op til det, der – for at gentage det endnu en gang, så fru Jytte Hilden ikke er i tvivl om det – var sigtet i december 1988, at friholde pensionisterne, og det har vi sat et særligt beløb af til.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan bekræfte over for hr. Kofod-Svendsen, at han har forstået det fuldkomne korrekt. Socialdemokratiet er enig i, at vi skal have stoppet afgiftshullet nu på dunkpetroleum. Men jeg vil godt nævne over for hr. Kofod-Svendsen, når han siger, at det, der er opgaven nu, ikke er at ændre varmesystemet, at det er jo lige præcis det, regeringen har fremsat lovforslag om. Det, vi har foreslået, er, at Folketinget, at regeringen tager en drøftelse med alle Folketingets partier om, hvordan denne ordning skal være med henblik på at få endnu en tilvækst på pensionssystemet, som fru Jytte Hilden sagde, en tilvækst, som jeg forstår vi måske endda skal fjerne, når vi mødes i begyndelsen af oktober. Det var dog bedre at sætte sig ned og tænke sig om nu og så lade være at indføre noget, som hverken administrationen eller pensionisterne kan nå at sætte sig rigtigt ind i og få til at virke, når vi kommer og skal lave den om engang i oktober eller november. Det ville være mere enkelt og rimeligt at vedtage det af Socialdemokratiet fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Mogens Elvensø (FP):

Det meste, der er talt om i dag, er, hvad der er

foregået i en forhistorisk periode. Jeg vil egentlig gerne tale lidt om, hvad der sker her fra mandag morgen, hvis disse lovforslag bliver vedtaget. Jeg vil gerne gå ud fra, hvad prisen i dag er på den petroleum, der mest almindeligt anvendes i de kaminfyrede ejendomme. Den er nemlig i øjeblikket på 41 kr. pr. 10 l, eller på 4.100 kr. for 1.000 l petroleum. Efter i dag vil prisen blive 65 kr. eller 6.500 kr. pr. 1.000 l. Hvad giver vi andre for vores almindelige fyringsolie? Vi giver ca. 4.300 kr. for 1.000 l. Det vil altså sige, at i dag vil disse personer, der bor i de dårligst opvarmede ejendomme, komme til at give en pris på 6.500 kr., hvor vi andre giver 4.300 kr. Er det retfærdigt? Jeg mener det ikke.

Forliget flytter nu olieprisen for de almindelige borgere med petroleumsfyrede kaminer, for ca. 50.000 husstande hovedsagelig her i København. Jeg kan ikke være med til at sælge en sådan gruppe mennesker, som nu har haft en fornuftig varmeudgift, for noget, der bliver meget, meget dyrere. Det mener jeg er moralsk forkert, og derfor mener jeg ikke, at Folketinget bør vedtage dette.

I den dårligste del af boligmassen vil man i den kolde tid bruge ca. 12–15 l dagligt. Det vil sige, at med de nye priser skal disse mennesker op med 80–100 kr. dagligt for at fyre i deres kaminer med petroleum. Det mener jeg ikke kan være rigtigt. En masse af disse mennesker har ikke råd til dagligt at lægge en 100 kr.-seddel ud, og det vil betyde, at disse mennesker vil komme til at sidde og fryse nogle af dagene. Hvorfor? Jo, for der bliver ikke kompensation for ca. 90 pct. af disse boliger.

Den nuværende ordning er faktisk en billig og ubureaukratisk ordning, som vi har for at give nogle mennesker en rimelig kompensation. Det er en af de grunde, jeg har fremført for ikke at gå ind i forliget.

Så vil jeg gerne tale lidt om de nødstedte parcelhusejere. De nødstedte parcelhusejere, som er hårdt trængt, er begyndt at anvende ordningen, og det kan jeg da godt forstå, for her har de en mulighed for øjeblikkelig at få en lettelse i boligudgifterne, og derved kan man måske undgå en tvangsauktion.

For hvad er det, boligforliget hovedsagelig bevirker? Hovedsagelig bevirker det, at man kan forandre et 20-årigt lån til et 30-årigt lån, og det vil altså sige, at i en menneskealder – eller så længe de har huset – får disse mennesker en

[Mogens Elvensø]

merudgift på ca. 60.000 kr. Og hvad gør forliget? Forliget gør, at boligejerne kun får kompensation indtil 1. januar 1991, men de mennesker, der skal betale petroleumsafgifter fremover, vil få den merudgift for livstid, eller så længe denne ordning varer.

Jeg synes, at det er en parodi, at Folketinget indkaldes til sådan et møde her, før der har været de samråd i udvalgene med ministrene, som er planlagt i denne uge.

Hvad gør børnepædagoger? De skubber børnene foran sig, når de vil have nogle af deres ideer realiseret. Skolelærerne fører eleverne frem, når de vil have nogle af deres ideer frem. Forligspartierne fører i dag de gamle mennesker frem for at få deres ordning gennemført – og petroleumsloven har intet med de gamle mennesker at gøre. Det kunne man også læse i en leder i Politiken i lørdags. Derfor vil jeg opfordre til, at man ikke gennemfører denne ordning.

Dette er også et resultat af den mislykkede energi- og miljølovgivning, vi har i dette land, og det er den, der skal på plads, det er slet ikke noget med, at man skal til at straffe de mennesker, der bor i petroleumsopvarmede lejligheder.

Glistrup (FP):

Uafsladelig fra og med den 5. oktober 1982 har regeringen gasset den danske befolkning med, at nu skal vi virkelig have almindeligt virkende skattelettelser, og så har den danske befolkning trællet disse 7 år for Rachel, hvor man hele tiden har oplevet skatteforhøjelser, skatteforhøjelser, skatteforhøjelser, skatteforhøjelser og atter skatteforhøjelser.

Og så må man måske sige, at det sidste år har der ikke været så stor skatteforhøjelse, men det er jo bare, fordi man laver underskud fra finansministerens side, og når man så har en snes mia. kr. i underskud, kan man sige: Det er ikke nogen skatteforhøjelse i første omgang, det er først noget, der gælder senere. Men det har altså været en skatteforhøjelsesregering.

Så omsider efter disse 7 trælse år har den danske befolkning i sommeren 1990 oplevet en hvedebrødssommer med Lea. Dér har vi så omsider fået det, som man tilsigtede ved Fremskridtspartiets medvirken til finanslov 1988, nemlig en almindelig skattelettelser, som gjaldt mange befolkningslag. Og så er det, at man bliver aldeles forfærdet fra denne skatteforhøjel-

sestragtende skatteministers side og siger: Uha, så er det da misbrug, når befolkningen i al almindelighed kommer til at opleve noget i retning af skattelettelser.

Det kan skatteministeren ikke stå model til, han får ekstraindkaldt Folketinget til at sige: Vi vil ikke have nogen skattelettelser, vi vil tværtimod have et ordentlig knald på brillen til de stakkels mennesker, der i øjeblikket er i skattefrihedsparadiset, og nu skal de betale 2.192 kr. i ny afgift på bare 1.000 l fyringspetroleum. Det er det, som vi er indkaldt til.

Og så kommer hele den store vagtparade og skriver: Ja, for det er jo misbrug, og det er tab af statsmidler, når man ikke får nogle skatter ind, og derfor er det så helt forfærdeligt, og vi kan da absolut ikke tolerere, at pengene fosser ud af statskassen – sådan opfatter man det, når staten ikke kan skatteplyndre folk helt vildt – og så er det misbrug.

Og dér har man så fået en reklamekampagne, som, hvis alt, hvad Danmarks Radio, fjernsyn og aviser har bragt om disse ting, skulle have været betalt, ville være løbet op i ret mange penge. Aldrig har man set en så effektiv reklamekampagne som den, der er kørt i denne sommer for, at nu skulle folk skynde sig ud at købe fyringspetroleum, for i næste uge ville Folketinget gribe ind og forbyde det øjeblikkeligt. Alle de enormt mange udsendelsesminutter og -timer, der er brugt i radio og fjernsyn, og alt det, der er skrevet i medierne, har simpelt hen været skrupforkert og aldeles fordrejet og uden nogen som helst forbindelse med sandheden.

Men vi andre kan jo kun få optaget den historiske sandhed om dette interessante kapitel af nutidens medie- og skattehistorie i Folketingstidende, og derfor vil jeg ved nærværende indlæg, der formentlig fortsætter som en føljeton ved anden og tredje behandling, gennemgå, hvad der har været den sandfærdige udvikling bag den skatteforhøjelsesmani, som skatteministerens forslag er udtryk for.

All right, nu kan man selvfølgelig sige, at man ikke skal være særlig vred på skatteministeren, for en skatteminister har jo den bundne opgave, at han skal skaffe de penge, som hans finansminister kaster ud til meningsløse offentlige udgifter ved sin forkærlighed for dyre forlig med Socialdemokraterne; så kan man måske sige, at det er finansministerens skyld.

[Glistrup]

Men under alle omstændigheder, når man sammenligner med, hvordan Leas far, patriarkens svigerfar, som fik navnet Laban til at gå over i verdenshistorien igennem foreløbig 2.000 år, opførte sig, så har skatte- og finansministrene i denne sag opført sig væsentligt værre; patriarken fik dog lov til at beholde Lea, og hun gav ham 10 sunde drengebørn ved, at man ikke afbrød forholdet.

Men her er jo det, man gør fra skatte- og finansministrenes side, at man myrder Jacob, fordi disse begærlige absolut vil have skatter, skatter og atter skatter. Skat mig her og skat mig dér, det er jo regeringens kendingsmelodi på trods af, at den har sagt det stik modsatte gang efter gang igennem tiden. Til syvende og sidst fik Jacob dog både Lea og Rachel. Det er der ikke megen udsigt til her, så længe vi har en regering af den grådige, udplyndrende natur som den, vi har siddende i øjeblikket.

Det, der jo altså sker, er, at i 1986 finder den konservative skatteminister ud af, at dunkpetroleum skal beskattes lavere end anden oliefyrringsolie, og allerede i oktober 1986 – kan man se af Skatteudvalgets papirer – var der mange, der gjorde opmærksom på, at det selvfølgelig ville blive ganske generelt, og man kan se, at det bliver sagt gang på gang fremover. F.eks. har man et bilag fra den 30. marts 1987, bilag nr. 181 under Almindelig Del i Skatteudvalget, hvori et oliefirma siger, at nu er vi derhenne, hvor folk i almindelighed køber skattefri fyrringspetroleum som fyrringsolie. Og sådan blev der gjort indvendinger hele vejen igennem.

Et parti som Fremskridtspartiet, der er skattekæmpende og først og fremmest kæmper den ledeste af alle lede skatter, nemlig skat på boligopvarmning, sagde: Den udvikling må vi da fremme bedst muligt, og vi fremsatte så forslag i oktober måned 1988, hvor vi sagde: Lad os få det gjort helt skattefrit. Det tør nok siges, at der ikke var megen venlighed imod det forslag ved førstebehandlingen den 15. november 1988. Jeg kunne i og for sig citere samtlige partiers ordførere for, hvordan man gik imod det, men lad mig holde mig til skatteministerens ordfører, der sagde – Folketingets forhandlinger, 1988-89, sp. 1874:

»Vi har fra Venstres side ikke noget ønske om at optræde eller blive tildelt rollen som trommedanser i den guruøkonomi, som det ærede medlem hr. Glistrup, den store åndema-

ner, prøver at iscenesætte den ene dag efter den anden.«

Det var den generelle modtagelse fra Folketingets partier på skattefriheden for dunkpetroleum, som fandt udtryk i den sætning, og det var altså de livets vilkår, som jeg måtte indrette mig på, da jeg skulle svare. Som ordfører skulle jeg selvfølgelig ikke begrunde forslaget, det havde jeg gjort i motiverne til forslaget, der havde titlen »Ingen skat på opvarmningspetroleum«, men så måtte jeg selvfølgelig se på, hvad der kunne reddes.

Og der var i hvert fald det tiltalende – set med nogles øjne – ved forslaget, at i første omgang ville det navnlig blive dem, der var indrettet på at købe dunkpetroleum, nemlig pensionisterne, der ville få fordelene. Og alt det, hr. Kofod-Svendsen og andre har citeret mig for, gik kun på, hvad man i hvert tilfælde i første omgang ville kunne opnå; men forslaget som helhed gik ud på en total skattefrihed for alle mennesker i dette land, der fyrer med olie, eller man kan sige en ligestilling med dem, der fyrer med naturgas, som jo har det så dejlig skattefrit. Vi, der fyrer med naturgas, kan jeg sige, vi har jo alle tiders skattefidus, og dér skulle man altså opnå denne fuldstændige ligestilling.

Det blev så opnået i kraft af, at disse modvillige partier fra første behandling – eller i hvert fald fem af dem – blev nødt til for at få Fremskridtspartiet med til finanslovaftalen 1988 at indrømme Fremskridtspartiet vort synspunkt med nul skat på opvarmningspetroleum. Det var det, som blev opnået ved finanslovaftalen i den december 1988.

Så er det selvfølgelig meget let for hr. Kofod-Svendsen og fru Bente Juncker og de andre, som hele tiden har været imod det, at sige: Jamen nu er deres forudsætninger svigtet, men ærlig talt, så interesserer det ikke nogen som helst, hvilke forudsætninger den citerede venstreordfører eller andre havde ved første behandling, når situationen var den, at man havde måttet bøje sig for at få andre – efter Fremskridtspartiets mening – ækelheder igennem i finanslovaftalen fra december 1988.

Derfor havde det forslag, der blev vedtaget i december 1988, intet at gøre med sociallovgivning. Det kan man lade socialordførerne gennemføre. Det var en generel skattefritagelse til den danske befolkning, efter at man havde hørt alt det meget fra regeringens side gennem alle

[Glistrup]

disse mange år om, at regeringen skulle gå ind for skattelettelser.

Sådan var situationen, det var det, Folketinget vedtog, og der er ikke sket nogen som helst forrykkelser i forudsætningerne ved, hvad der har fundet sted senere hen.

Det er ikke bare noget, jeg påstår, for skatteministeren har jo procederet det. Han forsøgte, om Venstre kunne løbe fra forliget, og derfor procederede han jo her i vinter for Momsnævnet, at dette her var i strid med forudsætningerne, men han tabte sagen for Momsnævnet ganske klart. Det er ganske klart i overensstemmelse med forudsætningerne.

Den røde lampe lyser, men føljetonen fortsætter under anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg synes, jeg vil gøre en kort bemærkning til hr. Glistrups føljeton.

På et eller andet tidspunkt ret tidligt i føljetonen påstod hr. Glistrup, at finansministeren kastede penge ud ad vinduet ved dyre forlig med Socialdemokratiet. Hvis hr. Glistrup tænker efter, så vil han kunne huske, at den finanslov, vi har i indeværende år, faktisk er vedtaget af regeringen i forlig med Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti og altså netop ikke med Socialdemokratiet.

Og hvordan er det så gået med det forlig? Hvordan har hr. Glistrup så levet op til sit ansvar som forligspartner? Ja, det underskud, der var på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på 7 mia. kr., er efter de seneste skøn fra finansministeren – de seneste, jeg har set – oppe på 20 mia. kr. i underskud på det danske statsbudget.

Og hvad skal vi så? De penge skal staten ud at låne, vi skal altså forgælde den danske stat med 20 mia. kr., og det er det, hr. Glistrup så går ind for. Og det, han så yderligere siger, er, at nu skal vi ikke stoppe det hul, hvorved staten mister 1 mia. kr. i indtægt, det skal vi bare lade fosse videre, således at den danske statsgæld kan vokse yderligere.

Det havde klædt hr. Glistrup og Fremskridtspartiet meget, meget bedre, hvis de havde levet op til det ansvar at prøve at få den finanslov til at fungere i praksis, som de har vedtaget.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Modsat f.eks. Venstre og Det konservative Folkeparti lever Fremskridtspartiet altid 100 pct. op til de løfter, vi har givet under forligsforhandlinger, derunder også forligsforhandlingerne om finanslov 1990. Men der er jo altså sket det – det er rigtigt – at det har vist sig, at de oplysninger, finansministeren gav os som grundlag om, hvordan den samlede balance ville være, og som enhver kan læse sig til i Økonomisk Oversigt fra december 1989, har vist sig at være usandfærdige.

Fremskridtspartiet har ganske klart sagt til finansministeren: Det her, det kan klares ved, at vi afskaffer ulandshjælpen, afskaffer pengene til flytningene, afskaffer bureaukrati, afskaffer kulturstøtte og et væld af ting, som løber op i mange gange 20 mia. kr. Vi har ikke haft nogen som helst problemer med at foreslå det. Men så siger finansministeren: Det kan jeg ikke af hensyn til mine socialdemokratiske venner, og dem skal jeg jo først og fremmest lave forlig med, som jeg har gjort som arbejdsminister og politisk ordfører for de konservative, og hvad finansministeren ellers har været.

Derfor og alene derfor er det, at vi er i den særdeles ulykkelige situation, at finansministeren kører med det underskud. Og det er endda meget værre, end hr. Klaus Hækkerup siger, fordi en del af finanslovsaftalerne både for 1988 og 1989 gik ud på, at de penge, der kom ind ved privatiseringer, skulle bruges til at nedbringe statsgælden. Men dem tager finansministeren ganske roligt helt på tværs af det indgåede forlig og bruger til at nedbringe underskuddet med. Derfor bliver det kun til disse 20-22 mia. kr., som hr. Klaus Hækkerup siger, fordi finansministeren simpelt hen tilegner sig nogle penge, der slet ikke skulle have været modregnet i forbindelse med underskuddet.

Derfor er situationen altså den, at det forhold, som hr. Klaus Hækkerup med rette påpeger, i hvert fald ikke er Fremskridtspartiets skyld. Vi er til rådighed med besparelser på et trecifret milliardbeløb fra den dag i morgen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Debatten har i hovedsagen drejet sig om den kompensationsordning, der er foreslået i tilknytning til forslaget om at indføre afgift på dunkpetroleum. Den del af debatten vil social-

[Skatteministeren]

ministeren kommentere. Mine bemærkninger skal alene knytte sig til lovforslaget om indførelse af afgift på dunkpetroleum.

Som det allerede er fremhævet, så blev afgiftsfritagelsen i sin tid indført som led i et finanslovforlig på grundlag af et lovforslag, der oprindelig var fremsat af Fremskridtspartiet. Der er også grund til at minde om, at alle – herunder også Socialdemokratiet og SF – i sin tid stemte for denne afgiftsfritagelse.

En del af debatten har drejet sig om, hvad der var den oprindelige hensigt med denne afgiftsfritagelse, og derfor er der grund til igen at minde om, at i bemærkningerne til det lovforslag, Fremskridtspartiet i sin tid fremsatte, siges det udtrykkeligt, at denne afgift på dunkpetroleum i horribel grad fordyrer boligopvarmningen især for syge, ældre og andre svagt stillede i ofte dårligt isolerede boliger.

Under Folketingets forhandlinger om forslaget blev det fra Fremskridtspartiets side gjort klart, at hvad enten det er på Nørrebro, Vesterbro, Christianshavn eller andre tilsvarende steder, drejer det sig overvejende om pensionister – folkepensionister, men også førtidspensionister – og andre, som faktisk sidder meget dårligt i det.

Jeg skal ikke gøre denne diskussion længere, men kun slå fast, at ganske vist står det ikke i lovens tekst og heller ikke i lovens motiver, at ordningen udelukkende kan bruges af de socialt dårligst stillede med dårlige boliger, men det må være helt klart, at man som forudsætning for vedtagelsen forestillede sig, at dunkene i praksis kun ville blive brugt af personer, der boede i sådanne dårlige boliger. Dette understøttes jo også af, at der til grund for den pågældende finanslovaftale lå et skøn over, at en sådan afgiftsfritagelse ville koste 20 mio. kr.

Til grund for dette skøn lå også nogle betragtninger om, hvilke tekniske vanskeligheder der var med at benytte petroleum til andre formål end netop til petroleumsovne. Bl.a. lå til grund definitionen på, hvad petroleum egentlig er. Over for Folketingets Skatteudvalg afgav jeg et svar, hvoraf fremgik, at almindelige oliefyr er godkendt til væsker med flammepunkt på over 55°. Fyringsolie har flammepunkt på 70°, petroleum på 40°. Et almindeligt oliefyr vil således ikke overholde de brandtekniske krav, hvis der anvendes ren petroleum. Det var det, der lå til grund.

Imidlertid skete der det, at der kom et petroleumprodukt på markedet, der faktisk viste sig at have et flammepunkt på mere end de 55°, der er grænsen for, hvad der lovligt kan komme i et oliefyr, og det gav en ny situation.

Med støtte i det, der var motiverne bag svaret til Folketingets Skatteudvalg, forsøgte Skatteministeriet så at gribe administrativt ind ved at fastsætte en definition på, hvad der er petroleum, nemlig at petroleum er en væske, der har et flammepunkt på højst 50°.

Det var denne administrative afgørelse, der senere blev underkendt af Momsnævnet, og herefter var der jo kun ét at gøre, når det ikke administrativt kunne lade sig gøre at stoppe det, nemlig at tage et politisk initiativ. Derfor var der, som alle ved, politiske drøftelser om denne sag i maj måned, som imidlertid endte med, at der ikke før sommerferien blev taget et lovgivningsinitiativ. Det er så dette lovgivningsinitiativ, der nu er taget.

På den baggrund må jeg i øvrigt også tilbagevise hr. Klaus Hækkerups påstand om, at jeg som skatteminister ikke har gjort, hvad jeg skulle for at forhindre den utilsigtede brug af afgiftsfritagelsen. Det er forsøgt at gribe ind administrativt, og da det ikke lykkedes, så er der taget et lovgivningsinitiativ.

Der lå altså disse betragtninger til grund for det oprindelige skøn om, at ordningen ville koste 20 mio. kr., men vi må i dag erkende, at udsigten til økonomisk fordel ved at bruge den afgiftsfrie petroleum helt har sejret over alle besværligheder og alle risici for at få ødelagt sit oliefyr og for brandulykker. Det må vi tage til efterretning. Virkeligheden har simpelt hen overgået fantasien.

I det første halvår af 1990 er der solgt 53 mio. l petroleum imod 11 mio. l i første halvår af 1989. Der er altså tale om en femdobling af salget, og hvis man antager, at stigningen i salget har fortrængt afgiftspligtig fyringsolie, har det alene for første halvår kostet statskassen et provenutab på 75 mio. kr. En foreløbig opgørelse over salget af dunkpetroleum i juli måned tyder på, at salget her kan have liget et sted mellem 25 og 30 mio. l, svarende til et provenutab på op imod 50 mio. kr. alene i den måned, så det må være klart for enhver, at udviklingen i salget af dunkpetroleum fuldstændig har afvejet fra det, der var forudsat, da vi i sin tid indgik finanslovforliget.

[Skatteministeren]

På den baggrund er det tilfredsstillende, at forligspartierne har kunnet blive enige om at ændre forliget. Det lover godt for indgåelse af forlig, og det er god forligsetik, at man i enighed kan ændre en aftale, hvis alle forudsætninger for den viser sig at være bristet, som det er tilfældet i denne situation.

På den baggrund siger jeg tak for den tilslutning, der har været til lovforslaget om at indføre afgift på dunkpetroleum.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er for jammerligt af skatteministeren at gentage den procedure, han tabte på i Momsankenævnet i april, nemlig hvad der var tilsigtet, og hvad der var utilsigtet. Momsankenævnets afgørelse går meget omhyggeligt alle de argumenter igennem og siger, at meningen med loven var en generel lempelse.

Det er også helt forkert, når ministeren hænger sig i skønnet på de 20 mio. kr. for 1989. Det var skønnet det første år, før man indstillede sig efter det, som man måtte forvente.

Og så siger skatteministeren, at der kom noget nyt på markedet. Vel kom der ej noget nyt på markedet. Den fyringspetroleum har været markedsført fra 1986. Der skete nogle andre ændringer i de multinationale olieselskaber, som sammen med energiministerens dispositioner er baggrunden for det salg, der blev omtalt for 1990, og som jeg skal komme til, når jeg fortsætter min føljeton ved anden behandling.

Men lad os nu først og fremmest holde os til det, der skete, da der i Lovtidende i december 1988 blev optrykt en lov, der hed »Ingen skat på opvarmningspetroleum«. Begrundelsen for lovforslaget står ganske klart i forslagens bemærkninger, der starter på følgende måde:

»Blandt alle lovsamlingens forbrugsafgifter er den ledeste afgiften af visse olieprodukter. Årsagen hertil er først og fremmest, at den i horribel grad fordyrer boligopvarmningen, som jo på de danske breddegrader er et fundamentalt behov især for syge, ældre og andre socialt svagt stillede i ofte dårligt isolerede boliger.«

Især, står der, men ikke udelukkende.

»Som følge af denne opfattelse slås Fremskridtspartiet indædt for at få flertal for stærkest opnåelig nedsættelse af nævnte afgift...«

Det er altså fyringsolieafgiften. Det var det, som var forslaget, og det var det, der blev vedtaget af Folketinget, for ellers havde regeringen ikke fået sit finanslovforlig igennem i december måned 1988. Og derfor er det helt forfejlet, at der skulle være svigtet nogle forudsætninger, som skatteministeren påstod.

Det er alene skattebegærlighed, der ligger bag skatteministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Skatteministeren tog til genmæle mod noget af det, jeg havde sagt, da jeg klandrede skatteministeren for ikke at have grebet hurtigt nok ind. Jeg vil godt spørge skatteministeren: Hvorfor greb regeringen ikke ind, før Folketinget blev hjemsendt på sommerferie?

Nu skal skatteministeren ikke sige, at det er, fordi Socialdemokratiet som oppositionsparti altid råber vagt i gevær, for det var der også andre der gjorde. Jeg vil tillade mig at citere fra et Folketinget velbekendt oliefirmas brev, hvori man skriver til Folketingets Skatteudvalg:

»Den 20. april skrev vi til skatteministeren med kopi til statsministeren og finansministeren og påpegede, at den omsiggribende udnyttelse og omgåelse af reglerne omkring salg af afgiftsfri petroleum i tiltersdunke vil betyde. . .«, og her nævnes 6 punkter, hvoraf jeg alene skal nævne det første og det sidste: »1. Et provenutab for samfundet på mellem 1 mia. og 4 mia. kr. årligt « og »6. Respekten for et rimeligt skattesystem vil vanskeligt kunne overleve, når den enkelte forbruger selv kan bestemme, om og i hvilken udstrækning han ønsker at betale energiafgift.«

Jeg vil godt spørge skatteministeren: Hvorfor greb man ikke ind? Der var klare advarselssignaler, helt klare, og der ville også have været et klart flertal for at stoppe afgiftshullet. Det er simpelt hen for dårligt, at regeringen har siddet så alvorlige henstillinger også fra sine egne kredse overhørig.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

I forlængelse af skatteministerens bemærkninger om, at det er i kredsen af finanslovforligspartier, dette forlig er blevet indgået, og at der netop er tale om et forlig, vil jeg godt bede

[Behnke]

skatteministeren bekræfte, at aftalen om lovfor-
slaget om afgift på petroleum såvel som de an-
dre dele, der indgår i dette forlig, har en varig-
hed til den 31. december d.å.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan umiddelbart bekræfte hr. Behnkes
fremstilling af aftalens varighed og dernæst si-
ge, at hr. Klaus Hækkerup udmærket ved, at
der umiddelbart før sommerferien var drøftel-
ser mellem de partier, der stod bag aftalen om
bl.a. afgiftsfritagelse for dunkpetroleum. Som
hr. Klaus Hækkerup også ved, endte drøftelser-
ne på det tidspunkt med det resultat, at der ikke
blev taget noget lovgivningsinitiativ.

Senere drøftelser er så resulteret i de lovfor-
slag, der er fremsat i dag. Den procedure er hr.
Klaus Hækkerup udmærket bekendt med. Der
er heller ikke noget underligt i, at en regering
drøfter den slags med de partier, den har indgå-
et aftaler med.

(Kort bemærkning):

Klaus Hækkerup (S):

Jamen hr. skatteminister, det bekræfter jo
netop det umulige i at indgå en aftale med
Fremskridtspartiet.

Så vil jeg godt bede skatteministeren om at
uddybe, hvad der ligger i, at denne aftale eller
denne lovændring, som hr. Behnke sagde, skal
vare til 31. december i år. Jeg formoder, at lo-
ven løber videre, indtil den bliver ændret.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er klart for regeringen, at dette lovfor-
slag om indførelse af afgift på dunkpetroleum er
vedblivende. Det, hr. Behnke udtalte sig om,
var, hvilken varighed dette forlig om indførelse
af afgift på dunkpetroleum skal have set fra
Fremskridtspartiets synspunkt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hvis hr. Poul Nielson vil have ordet for en
kort bemærkning, kan han få det. (Ophold). Så
skal det være nu.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg vil gerne have at vide, hvad forskellen er
mellem de to ting, som skatteministeren nu
»klargjorde« for os: varigheden og rækkevid-

den af det lovfor-
slag, der er tale om, og varighe-
den og rækkevidden af den aftale, som lovfor-
slaget er baseret på. Jeg synes, at det har en vis
interesse at få klargjort dette punkt.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er ikke så indviklet. Et formodentlig
markant politisk flertal vil i løbet af i dag vedta-
ge at indføre afgift på dunkpetroleum. Den an-
den del af det er, at fra 1. januar 1991 vil Frems-
skridtspartiet tilsyneladende føle sig frit stillet
med hensyn til at fremsætte andre forslag, men
det ændrer næppe ved, at der i Folketinget er et
markant flertal for at indføre og siden beholde
en afgift på dunkpetroleum.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Nu er situationen så den, at skatteministe-
rens synspunkt har ligget klart, og regeringens
synspunkt, siden Momsankenævnet havde
denne sag til behandling med en indstilling fra
skatteministeren, viser, at skatteministeren har
været enig med os andre hele tiden i synet på,
hvad der er op og ned på sagen. Det er baggrun-
den for, at det har kunnet køre. Nu er det ende-
lig modnet, og Fremskridtspartiet kan så brugs
af skatteministeren indtil 1. januar 1991, og
derefter er det vore stemmer, der skal holde
sammen på sagen. Er det sådan, det skal for-
stås?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg synes da godt, at hr. Poul Nielson kunne
tage imod skatteministerens trøstens ord. Det
har i hvert fald været dansk skattehistorie siden
H.C. Hansens død, at Socialdemokratiet, Ven-
stre, De Konservative og De Radikale har kun-
net holde sammen om skatteforhøjelser, speci-
elt så markant en skatteforhøjelse, som der er
tale om her, nemlig fra 0 kr. til 2.192 kr. for bare
1.000 l, og årsforbruget er 3-4 gange så stort.

Hvis man ser på historien, har skatteministe-
ren ret i, at der nok også efter 1. januar 1990 vil
være et markant flertal her i landet for et stigen-
de skattetryk. De skattereformplyndringsparti-
er, der indgik deres frygtelige aftale i juni 1985,
vil nok også efter 1. januar 1991 holde sammen
om stadige skatteforhøjelser. Det er da højst
sandsynligt, og jeg synes da ikke, at hr. Poul

[Glistrup]

Nielson skulle være utilfreds med det ud fra hans forudsætninger om, at vi skal omdanne Danmark til et Honeckerland. Men vi andre, der kæmper for, at det skal være et frihedsland, er da glade for, at det står os frit for at kæmpe mod noget så horribelt som beskatning af boligopvarmning. Det har vi da i hvert fald lov til at slås for igen efter 1. januar 1991, selv om man altså nu får den meget, meget kraftige skatte-skærpelse, som hr. Poul Nielson sikkert ud fra sine forudsætninger er særdeles glad for, fordi den yderligere er med til at ødelægge den del af dansk energipolitik, som repræsenteres af det naturgasselskab, der burde likvideres hurtigst muligt, men som har hr. Poul Nielsons store kærlighed. Der er al mulig grund til på denne sorgens dag at gratulere skatteforhøjelsesfor-kæmperen hr. Poul Nielson. Til lykke!

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg må klart afvise hr. Poul Nielsons beskrivelse af, hvordan regeringen bare bruger Fremskridtpartiet indtil udgangen af indeværende år. Det, der er tale om, er, at regeringen af forskellige grunde, som sikkert deles af hr. Poul Nielson, har haft ønske om at få stoppet denne utilsigtede brug af dunkpetroleum. Vi har imidlertid indgået et forlig med Fremskridtpartiet, CD og Kristeligt Folkeparti om afgiftsfritagelse som led i forliget om finansloven for 1989. Vi fremfører, som skik er, når man har indgået et forlig, vores ønske over for forligspartierne. Efter drøftelser vedtager Fremskridtpartiet at gå med til at indføre afgift på dunkpetroleum, men til gengæld skal regeringen gå med til at forlænge bl.a. stempelfritagelsen i den såkaldte ejerboligpakke. Der er altså indgået et forlig, hvor alle parter har fået nogle ønsker opfyldt. Det er ikke at bruge hinanden. Det er at indgå en gedigen politisk aftale, og det er det, der er sket.

I øvrigt vil jeg da gerne kvittere for, at partierne bag aftalen om afgiftsfritagelse på denne måde i enighed har kunnet ændre aftalen, da forudsætningerne for den efter regeringens opfattelse har ændret sig.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

I sit seneste svar forplumrede skatteministeren den klarhed, han havde tilvejet bragt tidligere. Der er ikke nogen grund til, at hr. Poul Nielson skal være bekymret, for disse skrabe-

discountboligpakketting udløber efter boligministerens forslag, når vi kommer til 1. januar 1991. Så skal selv de småfordele, parcelhusejerne har fået, ud af vagten, men skatteforhøjelsen i skatteministerens forslag gælder permanent og uændret, indtil det lykkes at få et flertal for at afskaffe den. Så det er ikke to, om man så må sige, ligeværdige ting, der byttes ud mod hinanden. De, der vil have store skatter i Danmark, får en guldklump i form af en skattelov på det horribelt høje niveau, som skal gælde ud i al fremtid, selvfølgelig kun indtil den bliver ændret af Folketinget, men omvendt falder de småkrummer, som boligejerne får, ifølge selve indholdet i boligministerens forslag automatisk væk pr. 1. januar 1991.

Det er altså et særdeles haltende retsforhold, men bevares, som sædvanlig kommer der noget fra regeringen, som hr. Poul Nielson ønsker. Den store skatteudskrivning får han varigt, mens det, som skulle hjælpe parcelhusejerne, derimod har en stakket frist. Når nytårsklokken falder i slag, har parcelhusejerne mistet enhver mulighed for fremover at kunne klare sig, og så er de vildt, som frit kan jages, således som de næsten også er i de fire måneder med de bagateller, der er i boligforslaget. Men under alle omstændigheder er der altså en enorm forskel i relation til det spørgsmål, hr. Poul Nielson rejste, og som skatteministeren nu forplumrede med sit svar.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal også takke forligspartiernes ordførere for den klare melding, de har givet i dag om, at det forlig, der er indgået, vil blive gennemført, sådan som det foreligger.

Mine bemærkninger vil selvfølgelig først og fremmest gå på de indvendinger, der har været fra Socialdemokratiets, SF's og til en vis grad fra et par af Fremskridtpartiets medlemmers side.

Hr. Klaus Hækkerup sagde, at han ikke kunne forstå, at vi ikke kunne friholde alle lavindkomstgrupper for denne afgift. Dertil er kun at sige, at det kunne man selvfølgelig godt. Man kan gøre hvad som helst, hvis man er parat til at stille op med det tilstrækkelige bureaukrati. Men hvad skulle begrundelsen være, når vi ikke friholder de samme lavindkomstgrupper for andre tilsvarende eller højere afgifter? Jeg henviser til det notat, som jeg har sendt ud til de

[Socialministeren]

socialpolitiske ordførere, og jeg går ud fra, at det er hr. Klaus Hækkerup bekendt, at udgifterne til opvarmning fortsat er meget forskellige på de forskellige energikilders område.

Fru Jytte Hilden spurgte mig om, hvad det er for nye principper for socialpolitik og for finansiering af sociale ydelser, som ligger i dette.

Jeg må først berolige fru Jytte Hilden med, at der er meget lidt principielt i det forslag, jeg har fremsat. Tværtimod, havde jeg nær sagt, er der ikke noget socialpolitik i det.

Som jeg nævnte til indledning, er der tale om et kompromis, og jeg vil gerne herfra sige – som det også blev sagt under forhandlingerne – at efter regeringens opfattelse er der ingen socialpolitiske argumenter for at lave denne kompensationsordning. Det er ikke af socialpolitiske årsager, man gør det, for vi kunne have klaret det over de almindelige varmemhjælpsregler. Det er alene af forligspolitiske grunde, og jeg har altså som utallige ministre før mig – og som formentlig også utallige ministre efter mig vil komme til – skullet udmønte et politisk forlig, som kort går ud på, at de, der skulle have kompensation for denne høje afgiftsstigning, var de mennesker, der modtog sociale pensioner. Der skulle ske en krone til krone-refusion, og derfor nødvendigheden af, at man over for kommunen dokumenterer, hvilke udgifter man har haft. Alt andet ville medføre umådelige misbrugsmuligheder.

Jeg vil i den forbindelse meget gerne sige, at det har glædet mig utroligt i dag at konstatere, at hele den socialdemokratiske kampagne, vi har hørt køre de seneste dage, fuldstændig er forstummet. Hvad er der blevet af de 50.000, der ville blive ramt, og hvor er forslaget om et petroleumskort blevet af? Jeg tager det som udtryk for, at man er klar over, at man har været fuldstændig galt afmarcheret og helt ude i tovene, og at vi først for alvor ville blive til grin, hvis vi erstattede en misbrugsordning med en ny misbrugsordning.

Det ville for så vidt være udmærket, hvis fru Pia Gjellerup havde ret i den påstand, hun er kommet med for åben skærm og i pressemeddelelsesform, at 50.000 lavtlønnede ville blive ramt, for så ville det blive et meget, meget, meget, meget lille slag, for én ting står fast i alle de tal, der flyder rundt i manegen, og i vurderingerne af, hvem der bliver ramt eller ikke ramt, at vi kender det samlede forbrug af dunkpetroleum,

inden man begyndte at spekulere i det, og det lå som bekendt på 30 mio. l. Hvis vi skal give kompensation for halvdelen, er det altså for afgiften af 15 mio. l, og jo flere der er om at dele den, des bedre, for så vil man ikke mærke stigningen særlig meget.

Hvorfor er det sådan? Hvorfor kan vi ikke sige, om det er 10.000, 20.000 eller 30.000, der kommer til at mærke det? Det ligger ganske simpelt i, at vi ikke har registreret, hvem der har olie kamin, og det ved Socialdemokratiet godt, men ikke desto mindre går man ud og siger den slags.

Det, der er problemet, er: Man kan bruge sin olie kamin i 0 timer, og man kan bruge den, hver eneste gang man skal have varme, og alt derimellem. De fleste, der har olie kamin, bruger den nok af og til, når det er meget koldt, og supplerer så med brændeovne og med elovne. Det med brændeovne gælder selvfølgelig ikke lejlighederne i København, men det gælder nok ude i landet. Derfor kan ingen sige, hvor meget man skulle sende med den petroleumscheck, som har været nævnt. Det ville være det nemmeste, og vi har faktisk også i Socialministeriet været igennem alle øvelserne, men det ville i hvert fald ikke blive en krone til krone-kompensation. Der var nogle af dem, der udelukkende fyrede med petroleum, der ville blive bet på det. Så der er ikke nogen socialpolitisk nytænkning i det, det er udmøntning af et politisk forlig, som det nu engang er, således som man har haft for vane i mange år.

Finansieringen er der heller ikke nogen nye principper i. Vi har valgt at tage finansieringen med de 75 pct. – og det er også et svar på SF's indvendinger – ikke fordi vi ikke er klar over, at det rammer skævt, når langt, langt de fleste af petroleumsbrugerne bor i København og på Frederiksberg, men fordi vi – som også hr. Kofoed-Svendsen rigtigt har bemærket – finder, at det er et rigtigt princip at fastholde den refusionsprocent, som man har i de øvrige varmetillægsregler, for sagen er, at for alle de mennesker, der i forvejen får varmemhjælp, vil disse regler blive administreret i én og samme forretningsgang som de almindelige varmetillæg. Overordnet set kan man sige, at sagen er for lille til at kunne bære en helt særlig refusionsprocent.

De samlede kommunale og statslige udgifter til pensionisternes varmetillæg skønnes i 1991

[Socialministeren]

at blive godt 850 mio. kr., mens kompensatio-
nen for afgiften på dunkpetroleum skønnes at
blive 33 mio. kr., altså svarende til under 4 pct.
af de budgetterede udgifter i 1991. Dertil kom-
mer selvfølgelig, at når kommunerne skal yde
en vis andel af en finansiering – og her altså de
sædvanlige 25 pct. – lægger det op til, at kom-
munerne har en vis interesse i at kontrollere
ordningen. Den vil selvfølgelig som stort set alle
ordninger kunne misbruges – forhåbentlig så
lidt som muligt. Man vil selvfølgelig basere
kontrollen på den kommunale administration
og altså kontrollere, at folk ikke pludselig i an-
ledning af dette får et forøget forbrug af dunk-
petroleum.

Selve princippet for finansieringen af disse
25 pct. skal naturligvis DUT-forhandles, altså
forhandles med kommunerne og gives over
bloktilskuddene. Vi har ikke indført et nyt prin-
cip, vi har tværtimod fastholdt det eksisterende.
Er det ikke urimeligt i sådan en sag? Jo, det
er. Det er lige så urimeligt, som når man DUT-
forhandler landbrugsforliget med jordbrugs-
kommissioner og forliget om landbrugets
struktur og effektivitet i jordbruget. De to ting
alene gav i 1989 Københavns Kommune 1 mio.
kr. Det er lige så urimeligt, som når man DUT-
forhandler Tønderdiget. Man kunne prøve at
spørge Københavns Kommune, hvor meget
den tjente på Tønderdiget. Sådan er der så me-
get, og det er just princippet i DUT-forhandlin-
gerne, at set hen over året går det nok alligevel
op. De 3,3 mio. kr., som København mister i
denne sammenhæng på grund af dette princip,
har den så nok fået på anden vis.

Københavns Kommune har sagt, at den har
langt større udgifter, og at de ligger et andet
sted, nemlig i den ekstra kontanthjælpsudgift,
som Københavns Kommune regner med at få.
Deri ligger altså også en modsat tendens end
det, som mange siger: at man støder mod loftet.
Det regner man ikke med der vil være ret man-
ge der gør, og det kan man netop se af de store
beløb, som København regner med.

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen har
sagt, at kontanthjælpen i København vil stige
med 15 mio. kr., hvoraf kommunen som be-
kendt får refunderet 50 pct. fra staten, sådan at
merudgiften bliver 7,5 mio. kr. De 11 mio. kr.
kommer fra, at han har lagt de 7,5 mio. kr. til de
3,3 mio. kr.

Vi har ikke nogen oplysninger fra Køben-
havns Kommune, som kan bekræfte eller af-
kræfte udsagnet, men vi mener, at det er meget
usandsynligt med så stor en merudgift. Den
samlede merudgift, som København påstår at
den vil få, svarer til næsten 5.000 kontant-
hjælpshusstande med et gennemsnitsforbrug
på 1.500 l petroleum årligt. Hvis vi medregner
pensionisthusstandenes forbrug, ville det bety-
de, at næsten 3/4 af hele forbruget i landet på
de 30 mio. l ville gå til pensionister og kontant-
hjælpsmodtagere i København. Dertil kommer
kontanthjælpsmodtagerne i petroleumsofvar-
mede lejligheder i resten af landet. Hvis Kø-
benhavns Kommunes oplysninger var korrekte,
skulle næsten alle petroleumsofvarmede
lejligheder i hele landet være beboet af pensio-
nister og kontanthjælpsmodtagere.

Vi vil altså ikke på nogen måde fra regerin-
gens side benægte, at København får merudgif-
ter som følge af denne afgift, men vi mener altså
ikke, at tallet er af den nævnte størrelsesorden.

Jeg tror også, at jeg med det, jeg har sagt her,
har forklaret SF, hvorfor vi har valgt dette. Så-
dan et forslag er også et kompromis mellem
det, der står i forligets tekst – altså at alle, der
får sociale pensioner, skal have compensation
krone for krone – og hvad der overhovedet er til
at leve med og til at administrere.

Fru Jytte Hilden spurgte mig, hvordan dette
hang sammen med lovforslag nr. 2 fra 1986. Det
gør det ikke, det er overrulet af det forlig, som
blev indgået i 1988. Det har i øvrigt været dis-
kuteret, så jeg skal spare forsamlingen for mere
om det. Men det er helt oplagt, som fru Bente
Juncker netop sagde, at vi alle sammen – bort-
set altså fra et par Fremskridtsfolk – netop har
opfattet dette forlig som en hensyntagen til
pensionisterne, og det blev altså også forslaget
indhold. Derfor kan jeg også sige til fru Jytte
Hilden, at der ikke er sket nogen socialpolitiske
ændringer, der kan begrunde denne ordning.
Der er ingen socialpolitiske begrundelser for
den. Vi kunne efter mit bedste skøn have klaret
det hele over varmetillægsreglerne.

Til hr. Glistrup vil jeg kun sige, at når man
talte om generelle skattelettelser i 1988 og så af-
fandt sig med, at der blev sat 20 mio. kr. af til
kompensation, kan enhver se, at det ikke hæn-
ger sammen. Den kompensation, vi nu foreslår,
regner vi med vil koste 33 mio. kr.

Min taletid er udløbet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Først skal jeg kvittere for, at socialministeren meddelte, at den omtalte checkløsning til alle, der bruger petroleum, har man også været igennem i Socialministeret. Jeg skal kvittere for det, fordi det faktisk er en erkendelse af, at man har arbejdet ud fra den samme præmis som vi, nemlig at alle, der hidtil har været fritaget, og hvor det har været meningen, at de skulle være det, fortsat skulle være fritaget, selv efter at vi har sat prop i og punktum for petroleumsfarven i sommer. Jeg skal kvittere for det, for jeg går ikke ud fra, at socialministeren og Socialministeriets embedsmænd har arbejdet ud fra nogle præmisser, som man overhovedet ikke har overvejet politisk i regeringen.

Så skal jeg med fare for, at socialministeren bliver meget vred, sige, at de meldinger, der har været fra Socialdemokratiets side om tal i denne sag, har bygget på de tal, som Folketinget havde til sin rådighed, da man i december 1988 ophævede petroleumsafgiften. Det gælder både for antallet af lejemaal og for provenuet – eller provenutabet var det på det tidspunkt. Dengang havde vi en afgift på 57 øre pr. l dunkpetroleum, og det meldte man ville komme til at give et afgiftsprovenutab på 50 mio. kr. Nu indfører man en afgift på mere end det tredobbelte, og så tillader vi os i øvrigt at stryge decimalerne og kun gange med 3, og så siger vi, at der må blive en provenugevinst på ca. 150 mio. kr. Men jeg kan forstå, at man i Socialministeriet, i regeringen og i forligspartierne har vedtaget, at vi fremover kun skal have milde vintre, for det, nemlig forbruget i 1988 og 1989, man tager udgangspunkt i, er to år, der har været karakteriseret ved et ganske beskedent antal graddage, altså de dage hvor man kan forvente, at der er et fyringsforbrug, et olie- eller et brændselsforbrug.

Jeg kan også forstå, at det er endnu en af de forhastede beslutninger, som vi skal se i petroleumssagen. Derfor lægger det, når der oven i købet er uklarhed over, hvad det er, der har været fundamentet for beslutningen – og der har været en række uklarheder under sagens forløb, og man har overvejelser om, hvilke administrative besværligheder man kan leve med – lige op til det næste punkt på dagsordenen, hvor vi fra Socialdemokratiets side foreslår, at man bruger tiden, indtil fyringssæsonen går i gang,

til at finde en ordning, der opfylder forudsætningerne for vedtagelsen i december 1988 om fritagelse for betaling af petroleumsafgift.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er to korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det er egentlig rart, at socialministeren så åbent og ærligt indrømmer, at dette er inderligt overflødigt, og at det er socialministeren inderligt imod. Man må vel, hvis man er radikal, ærgre sig grusomt over at være blevet klemmt i sandwich mellem KF og V, og hvem der ellers måtte have været med. Jeg synes, at det, denne dags diskussion meget tydeligt har vist, er, at ministeren ikke er stolt af forslaget og har konstateret, at der er et flertal, der ønsker andre varmemhjælpsordninger. Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Efter hvilken plan skal der nu laves nye knaster på et eller andet, eller skal vi på et eller andet tidspunkt rent faktisk til at få forenklet tingene til glæde for de mennesker, det drejer sig om? For det er jo ikke bureaukraterne i hverken ministeriets kontorer, i Folketinget eller andre steder. Der er nogle mennesker, der har krav på at få kompensation for nogle ekstra afgiftsudgifter, som de får helt uden at have bedt om det.

Ministeren indrømmer også, at det slet ikke har noget socialpolitisk sigte. Ikke desto mindre mener en af forligspartnerne, nemlig Kristeligt Folkeparti, at det i den grad har et socialpolitisk sigte, og at der ikke alene skal gives kompensation til pensionister, men også til andre. Disse andre har vi stadig væk ikke fået spottet, men det får vi i løbet af dagen.

Jeg synes, ministeren har gjort et usandsynlig dårligt hjemmearbejde, for det kan godt være, at det er et kompromis, der er skruet sammen af mange synspunkter, mange vinkler og mange mennesker, og i hvert parti er der tilsyneladende også mange mennesker, der mener noget forskelligt, men det, den gode håndværker kendes på, er, at også når det drejer sig om et stykke bestillingsarbejde, laver man et arbejde, man kan være bekendt. Det gælder også ved et politisk forlig, at så laver den minister, der har overblikket over sit område, den minister, der vil noget, den minister, der har en plan for socialpolitikken, et stykke arbejde, som man bagefter kan være bekendt.

[Jytte Hilden]

Vi kan ikke være bekendt nu at gå ud og sige til pensionisterne: Beklager, venner, men til efterårsferien bliver dette her lavet om.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til socialministerens beroligelse skal jeg oplyse, at Fremskridtspartiets tankegang altid er stringent og sammenhængende, og det gjaldt også i forbindelse med vort provenuskøn ved indgåelsen af forliget i december 1988.

Forholdet var det, at der var indgået et forlig om en skattereform mellem skatteforhøjelsesparterne i juni 1985, som var tidsubegrænset. Og nu kom vi i december 1988 og indgik en skattelettelsesaftale, som var tidsubegrænset. Derfor kunne vi regne med, at aftalen med os ville gælde 3 1/2 år længere end aftalen med Socialdemokratiet, og så var vi inde i det indre marked, hvor alle disse energiafgifter falder væk. Derfor var vi tilfredse med, at der kun ville være en lille provenugevinst i 1989, hvor situationen var den, at det, som skattelettelsen kunne nå at beløbe sig til i 1989, kun var småting, fordi både forbrugerne og de andre skulle indrette sig efter det, men i 1990, 1991 og 1992 og – hvis ikke det indre marked var på plads den 1. januar 1993 – 1993 og 1994 ville det være en jubelfest for alle skattehadere i Danmark, at man kunne få en kolossal skattelettelse, og det ville være en enorm murbrækker.

Det var det, der var den langsigtede tankegang fra Fremskridtspartiets side, når vi tolererede en så lille provenugevinst på det ene af de to ønsker, som den gode fe Palle Simonsen tillod os at få opfyldt af vore fem ønsker ved finanslovforhandlingerne i december 1988. Derfor er der ikke noget, som på nogen som helst måde mangler sammenhæng i den langsigtede tankegang, der har været.

Så fandt finansministeren i anledning af apoteksafgiften pludselig på her i foråret 1990 at sige, at aftalen fra 1988 kun gælder til 1. januar 1991, og det var jo altså finansministerens apotekertanke, som ødelagde så meget for Fremskridtspartiet.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal prøve at nå at svare på de indvendinger, jeg ikke nåede at kommentere i mit første indlæg, og på dem, der har været siden.

For det første har jeg noteret mig både i den første runde og også senere, at Socialdemokratiet gentagne gange har efterlyst en forenkling af varnehjælpsreglerne. Jeg må gøre opmærksom på, at Socialdemokratiet ligesom Det radikale Venstre fra den tidligere regerings tid har et medansvar for, at vi landede på to ordninger. Jeg har fra, det øjeblik jeg blev socialminister, forsøgt mig med en harmonisering af de to regler, først med en skitse over fire år og siden med en skitse over to år.

Dette forslag er resultatet af, jeg havde nært sagt endeløse forhandlinger med to medlemmer af Socialdemokratiet, og vi er kommet frem til en løsning. Ingen partier har nogen indvendinger, men ingen vil levere stemmer til det. Det er dog egentlig besynderligt. Og jeg kan ikke sige andet, end at forslaget ligger der. Det er vidt bekendt; det har været sendt til pensionistorganisationerne, men ingen her i Folketinget har villet lægge stemmer til det. Det handler om, at vi over en årrække – enten to eller fire år – skal ind på ensartede regler for alle, og at noget af det provenu, som kommer ud af det, skal bruges til at forbedre reglerne for gifte pensionister. Disse regler blev nemlig under den forrige regering i sidste øjeblik forringet i forhold til, hvad de burde have været, kan man sige.

Det har det store Socialdemokrati overhovedet ikke haft lyst til at lægge stemmer til, trods det at ordningen er forhandlet igennem meget grundigt og – som sagt – i månedsvis. Det lykkedes ikke i den første samling, hvor jeg var minister. Så forsøgte jeg i den næste. Ingen har haft nogen ting at sætte fingeren på, men man vil bare ikke være med, når det kommer til stykket. Så jeg er da meget spændt på nu snart at høre fra Socialdemokratiet, hvad man tænker sig der skal ske med dette lovforslag. Eller har man mon et bedre? Fru Pia Gjellerup nærmest hoverer over, at vi har undersøgt kortmodellen. Ja, selvfølgelig, men det skal i hvert fald ikke ses som udtryk for, at nogen som helst i regeringen og for den sags skyld heller ikke i Socialministeriet synes, det er smart at begynde at udstede rationeringskort eller kort, der – som jeg har gjort rede for det i mit tidligere indlæg – i den grad ville kunne misbruges.

Jeg har ikke hørt en lyd om, hvad Socialdemokratiet forestiller sig vi skulle gøre til efteråret. Hvorfor skulle vi vente til efteråret med at gribe ind her? Hvad er det for nogle gode ideer,

[Socialministeren]

Socialdemokratiet har? Jeg har ikke hørt en lyd om, hvad det er, der skal ske.

Nej, jeg har aldrig nogen sinde kunnet tænke mig at indføre kort, men vi har bare prøvet at belyse, hvad problemerne var ved en sådan løsning, og dem har jeg gjort rede for.

Så er der spørgsmålet om provenuet og de milde vintre. Der er milde vintre, ja, men der sker også noget andet på området.

Man er faktisk i fuld gang med at ændre de petroleumsopvarmede lejligheder – i København først og fremmest – til fjernvarmelejligheder, og dermed bliver denne afgift jo mindre og mindre efterhånden. Så man må sige, at petroleumsopvarmede lejligheder tilhører historien.

Fru Jytte Hilden spurgte i sit sidste indlæg i den første runde om, hvordan man var kommet frem til beregningen 3.300 l og 1.500 l i gennemsnit. Det kan vi selvfølgelig gøre nærmere rede for. Men jeg vil gerne sige, at når hr. Mogens Elvensø siger, at der kan blive tale om 12-15 l pr. dag, så er det altså efter vores bedste overbevisning helt urealistisk. Man skal gøre sig megen umage med at få brændt én dunk af om dagen selv i en stor lejlighed, så derfor er de 1.500 l et meget ærdueligt skøn, og maksimumsgrænsen på 2.000 l er særdeles rimelig og rigelig. Derfor må jeg altså bede om, at man lader være med den slags overdrivelser. Det hører ikke nogen steder hjemme.

Jeg har vist svaret på fru Jytte Hildens spørgsmål, om vi gerne vil have en ny varme-hjælpsordning. Ja, meget gerne. Det har kommunerne bedt os om i al den tid, jeg har været minister, og det har alene skortet på, at ingen partier havde lyst til hverken at bide på det forslag, jeg kom med, eller selv komme med et andet. Og jeg ved ikke, hvad det er for nogle andre, der skal kompenseres. Vi har hørt alle partier gå ind for forliget, som det ligger – alle de seks forligspartier går ind for lovforslagene, som de foreligger, så der skal ikke laves om ved det til efteråret.

Fru Jytte Hilden henviste sandelig også til Ældre Sagen, som jeg er bekendt med er den eneste ældreorganisation, der har protesteret mod dette. Jeg må nok sige, at det forbløffer mig, og jeg kan sige, at til gengæld er Kontaktudvalget for Folkepensionistforeninger og Invalideorganisationer, som jeg ved fru Jytte Hilden plejer at have nogen respekt for, uforbeholdent gået ind for forslaget og har udsendt en

pressemeddelelse om, at de ønsker, at det lovforslag, jeg har fremsat, må blive gennemført og få en let gang gennem Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Socialministeren er forståeligt nok ikke indstillet på at love os milde vintre. Man plejer også altid at forudsætte meget strenge vintre, når denne regering laver finanslov, for så kommer der jo flere afgifter ind. Men på dette område er det omvendt; man tager udgangspunkt i de milde vintre, men vil ikke love dem fremover.

Men bortset fra alle budene på, hvor mange det handler om, og hvor store de samlede afgifter vil være på 1 år, bortset fra alt det er tilbage, at der er en række mennesker, som uden at have gjort noget som helst galt får en stigning i deres varmeudgifter på 70 pct.; det kan end ikke socialministeren få lavet om på med nogle taløvelser.

Derfor har vi sagt, at for at leve op til, hvad der hidtil har været vedtaget i Folketinget, vil vi være med til at finde frem til en anden ordning, så de mennesker, som reelt har brug for petroleum og ikke kan anvende andet, får en fritagelsesordning. Vi har annonceret muligheden for at lave en kortordning. Uden at socialministeren har set den, melder socialministeren, at det ville kunne misbruges vældigt. Jamen det ville socialministerens regningsordning sikkert også godt kunne, hvis man har den slags mistænksomhed over for de mennesker, det handler om. Men at det skulle være mere bureaukratisk at lave, kan jeg på det bestemteste afvise. Det, der er tale om med den fritagelsesordning, som regeringen lægger op til, er, at det bliver et regningscirkus uden lige, eller også betyder det, at også pensionister bliver ramt gevaldigt ved kun meget sjældent at få lejlighed til at få tilbagebetalt udlæggene, og der vil være tale om ganske store udlæg. Det er det, der er ubehageligt bureaukrati.

Socialministeren (Aase Olesen):

Nu bliver jeg altså nødt til at advare mod flere rædselsbeskrivelser her. Det er pensionister, vi taler om, og der kunne jo være nogle, der lyttede.

Langt, langt, langt den største part af dem, der skal have kompensation her, er folkepensionister. Langt, langt de fleste af disse får i for-

[Socialministeren]

vejen varnehjælp, og ordningen vil selvfølgelig blive administreret fuldstændig ligesom den varnehjælp, man får i dag, hvor man skal dokumentere, hvilke varmeudgifter man har. Så regner man på det i kommunen og udbetaler beløbet forud. Administrationen bliver alene i den første runde, fordi det er nyt. Det gælder enhver ny ordning, og det er derfor, det også er lidt forargeligt, når Ældre Sagen er gået ud og har sagt, at dette er noget, pensionisterne bliver bet på.

De eneste, der skal gøre noget andet, end de plejer, er dem, der i dag tjener så meget ved siden af – har så mange renteindtægter, eller hvad det kan være, ved siden af pensionen – at de ikke er berettiget til personlige tillæg. De kan få refunderet deres afgifter og ikke andet. Det er den ekstra meradministration, der er. Og hvis nogen af dem ikke har lyst til det, skal de da være velkomne til selv at betale det. Men at tale om et regningscirkus uden lige, eller at meget få vil få noget refunderet, er faktisk for dårligt, fru Pia Gjellerup, og jeg synes ikke, det hører hjemme her fra Folketingets talerstol.

Så vil jeg gerne sige med hensyn til at give petroleumskort til dem, der ikke kan anvende andet end petroleum: Nu synes jeg virkelig, der er nogen, der skal være på vagt, hvis det er det, Socialdemokratiet sigter efter. Jeg tror nemlig, at hovedparten af de lejligheder, vi taler om her, har blandede opvarmningskilder, og det er derfor, ingen kan sige, hvor mange det drejer sig om. Jeg har også hørt fru Pia Gjellerup tale om dem, der udelukkende anvender petroleum. I så fald tror jeg, det ville blive en billig sag for staten.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Inden jeg tog ind hertil i morges, havde jeg en samtale med den brændselshandler i Slagelse, der leverer dunkpetroleum, for at få verificeret de tal, som jeg har nævnt her fra talerstolen. Jeg spurgte ham: Hvad bruger en familie, der fyrer med petroleum, om dagen i den kolde tid? Jeg har ikke talt om gennemsnitspriser. Svaret var: Jeg har mange kunder, der køber en tilitersdunk hver dag, og jeg har nogle, der køber 3 tilitersdunke hveranden dag, og det er altså 15 l om dagen.

For at tage mit eget eksempel: Jeg har et hus endnu, som havde et 16.000 kaloriers Pottefyr,

der brændte petroleum. Det fik jeg udskiftet til et 24.000 kaloriers fyr, som brugte almindelig brændselsolie. Mit forbrug gik ned fra 4.000 l til 2.500 l på et år. Det kan godt være, at det gennemsnitsforbrug, som er nævnt her, 1.500 l på et år, er korrekt, men der er en masse lejligheder, der bruger 2.500–3.000 l petroleum om året. Det er de færreste ejendomme eller lejligheder – det fik jeg også verificeret – der bruger 1.200 l. Så hvordan gennemsnitsforbruget på 1.500 l er kommet frem, kunne jeg godt lide at få at vide.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Om ikke tidligere, så er det i hvert fald under den sidste del af diskussionen med socialministeren fremgået, at det, det her drejer sig om, sandelig ikke er overblik og store linjer. Det drejer sig om petitesser, og så drejer det sig om, hvorvidt man nu kan forklare de dér kringledede politiske kompromiser, så de passer ind i dagens debat. Det synes jeg socialministeren slipper uendelig dårligt fra.

Det notat, Socialudvalget har fået, viser, at alle tallene bygger på skøn på skøn på skøn på skøn: ca. halvdelen af den slags, ca. en tredjedel af den slags, ca. så og så meget olie, når det er mild vinter eller streng vinter, og ca. så og så meget i afgifter. Jeg synes simpelt hen, det er et dårligt stykke arbejde. Når ministeren svarer på den måde, som ministeren gør fra Folketingets talerstol, drejer det sig i høj grad om psykologi. Jeg kan ikke se noget forkert ved, at Ældre Sagen gør opmærksom på – ikke at det er godt at kompensere pensionister, det synes Socialdemokratiet også, og det synes selvfølgelig hver eneste pensionistorganisation, det synes hver eneste pensionist, det ville være forkert at indrømme eller sige andet, det ville da også være underligt andet i det hele taget, vi har faktisk brugt mange timer på det både i denne sal og andre steder, men at Ældre Sagen ønsker en forenkling af vores lovgivning, en forenkling af de regelsæt, vi har. Og den forenkling har vi i hvert fald ikke fået i dag. Vi har fået en ekstra knast på et træ, der i forvejen ser ualmindelig mærkværdigt ud.

Den snedige minister havde selvfølgelig benyttet denne lejlighed til at sige: Nu tager vi dem alle sammen på ordet og laver et ordentligt regelsæt for alle. Den minister, vi har, har bare

[Jytte Hilden]

følt sig klemt af alle forligspartierne til rent faktisk at lave noget, der nu er endt som et miskmask, som ingen uden for denne sal kan forklare nogen sammenhæng i.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Socialministeren tillod sig at komme med en udtalelse om, at langt, langt de fleste af de boliger, der er tale om, er beboet af pensionister. Det ved socialministeren intet om. Som fru Jytte Hilden også har nævnt her, er socialministerens og Socialministeriets tal ikke tal om kendsgerninger, men skønnede tal, for man ved ikke noget. Man ved noget om forbruget, men man ved ikke noget om, hvordan det er fordelt.

Så siger socialministeren, at der kunne være mange problemer i en kortmodel. Det kunne der, og det er faktisk en af grundene til, at vi, som det vil fremgå under det næste punkt på dagsordenen, har valgt at lade Folketingets partier og regeringen med dens embedsmænd i baghånden overveje sagligt og seriøst, hvordan der kunne laves en så enkel ordning som muligt. Det håber jeg så kunne være noget af det, der er opbakning til; det ville være rimeligt.

Men der var én ting, socialministeren ikke svarede på, og det var: Hvorfor skal nogle mennesker i den ældre boligmasse, som har det voldsomme besvær og ubehag ved at opvarme med petroleum, straffes med en afgift, der gør, at deres fyringsudgifter, uanset om det er i lejemeål med blandet opvarmning, uanset om det er milde eller hårde vintre, stiger med 70 pct.? Det svar mangler socialministeren at give os.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Gjellerup, at hun har ret i, at hvis jeg har udtalt mig sådan, at langt de fleste petroleumsfyrede lejligheder var beboet af pensionister, så er det en fortalelse. Det, jeg ville sige – i relation til regningscirkuset – var, at langt de fleste af de pensionister, som skal have kompensation, får i dag varmetillæg. Det tror vi godt vi tør sige. Det er rigtigt, at vi ikke ved det 100 pct. sikkert. Det var det, jeg skulle have sagt, og hvis jeg gjorde mig skyldig i en fortalelse, beklager jeg det.

Så spørger fru Pia Gjellerup, hvorfor man skal straffe de mennesker, der har blandet opvarmning. Og man kunne jo lige så godt spørge: Hvorfor skal de friholdes for energiafgift?

Gælder de samme energipolitiske synspunkter, som gælder for dem, der bor i elopvarmede boliger, eller dem, der bor i centralopvarmede boliger, ikke for de mennesker? Der har ikke være nogen saglig eller energipolitisk grund til at friholde folk, der bor i disse billige lejligheder. Det har alene været en følge af det kompromis, man lavede i december 1988.

Det er selvfølgelig beklageligt, at man derved får dette meget store hop. Det havde jeg også helst været fri for, men når vi ikke kan tage det med, er det jo netop for ikke yderligere at inddrage 10.000 eller 20.000 mennesker i en ordning, som måske i virkeligheden ikke betyder ret meget, specielt ikke hvis den er fordelt over mange og dermed kun får en lille virkning.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal beklage, at socialministeren ærgrer sig over, at vi taler om petroleum og petroleumsafgift. Jeg føler ikke rigtig, at jeg har aktier i det foretagende. Det var ikke mig eller en regering støttet af mit parti, som oprindeligt havde den tanke at fritage de mennesker, der bor i den ældre boligmasse i boliger, der er opvarmet med petroleum, for petroleumsafgiften. Det skulle man allerede have talt om – og det talte man om – da man i sin tid indførte petroleumsafgiften og gjorde det på et særlig lavt niveau og sidenhen satte den øvrige petroleumsafgift – bortset fra dunkpetroleum – op; da havde man netop den diskussion: Hvorfor særlig denne gruppe? Dengang var argumentationen både fra De Radikales side, fra Socialdemokratiets side og fra andres side, at der var tale om dårlige boliger med en meget vanskelig opvarmningsform, en så vanskelig opvarmningsform, at vi mente, det ikke var rimeligt at opkræve den samme afgift, som vi havde i forbindelse med andre former for energiforbrug.

Men når socialministeren så spørger, om man ikke fra Socialdemokratiets side har gjort sig nogle energipolitiske overvejelser i denne sammenhæng, er svaret: Jo, det har vi, og det vil socialministeren også kunne se af vores beslutningsforslag. Vi har nemlig i modsætning til regeringen gjort os nogle energipolitiske, miljømæssige og samfundsøkonomiske overvejelser, og det håber jeg så socialministeren og hendes kolleger vil være opmærksomme på og positive over for, når vi kommer til det punkt om lidt.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det, der kalder mig på talerstolen, er socialministerens bemærkninger om, at de, der vil få glæde af de nye ordninger, i meget høj grad alle sammen i dag allerede får varmhjælp. Jeg sidder nemlig og filosoferer lidt over, om vi nu snyder på vægten. I bemærkningerne til lovforslaget står der: »For pensionister, der modtager personligt tillæg efter varmetillægsreglerne, sker der et fradrag af afgiften inkl. moms og ambi i beregningsgrundlaget for varmetillægget. En regel herom vil blive fastsat af socialministeren i Socialministeriets bekendtgørelse . . .«.

Jamen svarer det til, hvad ministeren i et af sine første indlæg sagde, at vi ville kompensere ekstraudgifter præcist krone for krone? Hvis ministeren ikke kan svare fra talerstolen, så vil vi – og det kan jeg sige allerede nu – også stille spørgsmålet skriftligt.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg kan bekræfte, at fru Jytte Hilden har læst rigtigt. Der bliver en compensation krone for krone, men det er jo ikke tilfældet, når man får varmhjælp, som det formentlig er fru Jytte Hilden bekendt – deraf forskellen.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det er socialministerens påpegning af, at det kan være svært at se et energipolitisk konstruktivt perspektiv i det her. Det kan man jo kun være enig i, desværre. Pointen i Socialdemokratiets beslutningsforslag er jo netop også, at vi gerne vil bidrage til, at man tager sig den tid, der skal til, og som der er mulighed for at tage sig, uden at der går noget i stykker, sådan at man kan få lavet en ordning her, som alle er mere tilfredse med, end man er med det, det åbenbart er så politisk vigtigt at få igennem lige her og nu.

Der er mulighed for at gøre det på en bedre måde end den, der her er lagt op til. Eksempelvis burde mennesker i de boliger, vi her taler om, have mulighed for selv at beslutte at lave om på deres opvarmningssystemer, således at lejerne, der hænger på denne dårlige opvarmningsform, f.eks. fik mulighed for at beslutte, at de eksempelvis i København ville tilsluttes

fjernvarme. Det er disse ting, der er mulighed for at tage ind, og denne mulighed bør vi ikke afskære. Jeg håber meget inderligt, at vi under alle omstændigheder, uanset hvordan denne sag slutter i dag, får mulighed for at se på dette problem specielt for Københavns vedkommende.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg håber, at jeg har forstået ministerens seneste svar rigtigt på den måde, at de, der i dag får varmhjælp efter det sæt varmhjælpsregler, der findes, fortsat vil få det, og at de, der så har petroleumsopvarmning og bliver ramt af den ekstra afgift, præcis vil få denne afgift kompenseret. Hvis det er rigtigt, vil jeg gerne sige, at jeg tror, der i den grad er brug for tid til at udarbejde disse regler, for det er ikke muligt umiddelbart at læse det ud af bemærkningerne her. Det peger i endnu højere grad på, at Socialdemokratiets forslag om, at vi venter og får snakket det her igennem, sådan at det passer sammen, er rigtigt og fornuftigt.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg er ked af, at fru Jytte Hilden ikke kan se af teksten eller af lovforslaget, hvad det går ud på. Jeg mener faktisk, at det skulle være temmelig klart.

I bemærkningerne står der, at vi foreslår en særlig tilskudsordning som supplement til de gældende varmetillægsregler til pensionister, og det sker for at sikre, at den gruppe pensionister, som bliver ramt af denne afgift, fortsat friholdes for afgiften – altså ingen ændring. Når man skal regne varmhjælpen ud, står der, at ud fra den samlede varmhjælp, man får, trækker man først det, som kompenseres 100 pct., derefter ser man på pensionisternes varmeudgifter, når afgiften er trukket ud. Det er derfor, at der ikke er nogen voldsom meradministration i det. Det er jo den samme regning, man får fra købmanden. Der er én pris for petroleum, og der er én pris for afgifter, moms, ambi osv. Når man har trukket det ud og kompenseret 100 pct., så har man den gamle varmeudgift, som man også regner på i dag, og man giver så varmetillæg efter de regler – og det er nogle procentregler, nogle bundfradagsregler osv., som fru Jytte Hilden kender ud og ind. Der er intet mystisk i det, og jeg mener ikke, at vi kan

[Socialministeren]

gøre grundigere rede for det, end vi har gjort her i lovforslaget. Men vi kan da gøre det under udvalgsarbejdet, hvis man ikke tror på det, der står her.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Den tredje del af den lovpakke, vi behandler i dag, vedrører som bekendt forlængelse af boligpakken, og bortset fra SF, som jo i øvrigt også stemte mod loven om lettelser for boligejere i maj måned, synes der at være bred tilslutning til denne del af det indgåede forlig.

Det er jeg også meget glad for, idet vi med den forlængelse på 4 måneder, som vi nu giver husejerne, både dem, der vil sælge, og dem, der vil købe, forhåbentlig opnår, at den positive udvikling på ejendomsmarkedet, som jo var ideen med boligpakken, fortsætter. Jeg kan beklageligvis ikke i dag fremlægge eksakte oplysninger om virkningerne af boligpakken. Lempelserne har jo kun været gældende i sommerperioden, hvor hushandelen typisk ligger på et lavere niveau end i resten af året, men der vil i løbet af måneden foreligge nye oplysninger, som kan danne grundlag for en nærmere vurdering.

Uofficielt vil jeg dog gerne sige, at alle oplysninger tyder på, at der har fundet en stigning sted i hushandelen. Der blev for nylig i Jyllands-Posten offentliggjort en analyse, som var foretaget blandt 125 boligcentre under ejendomsmæglerkæden JN-gruppen, og de konkluderede, at stempelfritagelsen og muligheden for forlængelsen af ejerskiftelånene til de 30 år virkelig havde skabt væsentlig øget interesse for boligkøb.

Man oplyste bl.a., at der blandt de ejendomsmæglerfirmaer, der havde deltaget i denne analyse, var 63 pct., der havde registreret en stigning i antallet af interesserede købere, 12 pct. meldte, at de havde haft færre købere, medens 25 pct. betegnede efterspørgslen som uændret. Tilsvarende oplystes det, at 55 pct. havde solgt flere boliger, 17 pct. havde solgt færre, og de resterende 28 pct. oplyste, at de havde haft uændret handel, så der er altså noget, der tyder på, at den positive virkning, vi tilsigtede, også er ved at indtræffe.

For tvangsauktionernes vedkommende kan jeg sige, at der er aktuelle tal nu fra Danmarks Statistik, der viser fortsat nedgang. Det viser sig, at vi i 1. kvartal 1990 havde 5.500 kundgjorte tvangsauktioner, og disse er nu i 2. kvartal

faldet til 4.800. Det er altså også den rigtige vej, det går.

Samtidig stiger også tallet for låneomlægninger for tvangsauktionstruede. Der er således pr. 10. august 1990 fuldt og helt gennemført 230, skal vi kalde dem rekningsaktioner, og der er i realkreditinstitutterne for øjeblikket reserveret til yderligere 2.500 ejendomme.

Som sagt går det den rigtige vej, og jeg kan samtidig oplyse såvel hr. Holger K. Nielsen som fru Kirsten Jacobsen og fru Bente Juncker om, at regeringen for tiden arbejder med mere langsigtede planer for en samlet boligpolitisk løsning, som jeg i efteråret vil vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kunne forstå på boligministeren, at der var en positiv udvikling i salget af ejerboliger. Så må jeg da godt tillade mig at stille et spørgsmål: Hvad er så grunden til, at vi skal forlænge denne ordning?

Jeg forstod det sådan, at når de røde flag blev hejst her i sommerens løb – eller hvad det var for et flag – så var det, fordi man var bekymret over, at ejerboligpakken ikke virkede. Nu kan jeg forstå på ministeren, at man har fået oplysninger fra en ejendomsmægler et eller andet sted i landet om, at der faktisk er en positiv udvikling. Men hvis der nu er det, hvorfor skal vi så forlænge denne ordning?

Når det så er sagt, vil jeg godt spørge ministeren: Har hun spurgt kreditforeningerne? For jeg har forstået, at der er forskellige opfattelser hos denne ejendomsmægler og så i de kreditforeninger, der faktisk står med det praktiske arbejde med at få lånene udbetalt. Disse kreditforeninger mener ikke, de kan konstatere, at der er sket en udvikling i salget. Så vi står altså igen med forskellige påstande over for hinanden.

Ville det ikke være en idé, om regeringen fik et autoriseret svar på, hvordan denne ejerboligpakke har virket, og ikke bare en analyse, der bygger på et svar fra en ejendomsmægler, man har ringet til, men et virkelig autoriseret svar på, hvordan dette her har virket. Jeg har på fornemmelsen, at det kan man ikke levere, og at man stadig væk kører dette her igennem i den blå luft, hvilket vi har kritiseret regeringen for.

Men hvis det nu er, som ministeren siger, nemlig at der har været en positiv udvikling, så

[Holger K. Nielsen]

forstår vi slet ikke, at det skulle være nødvendigt overhovedet at forlænge ejerboligpakken.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Det er muligt, at hr. Holger K. Nielsen overhørte det i første omgang, men jeg sagde udtrykkelig: Jeg har i dag desværre ikke nogen eksakte officielle tal, men uofficielt har der gennem denne analyse, som har været offentliggjort i Jyllands-Posten, været givet udtryk for, at der var positive signaler.

Derefter kommer så de mere officielle tal, som vi for øjeblikket og i øvrigt løbende gennem hele sommeren har indhentet både fra kreditforeninger, fra mæglere, fra advokater og fra pengeinstitutter i øvrigt. De vil foreligge i løbet af denne måned, og så vender vi tilbage til de mere officielle vurderinger.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jamen har hr. Holger K. Nielsen ikke ret i, og er virkeligheden ikke den, at man ved at udskyde stempel fritagelsen yderligere til jul nu får sat den handel i stå, som er startet, fordi stempel fritagelsen ville slutte 1. september? Som en ejendomsmægler sagde til mig forleden dag: Nu havde vi lige gået og glædet os til, at vi skulle i gang med slutspurten, og så kommer I også og tager livet af den ved at udskyde den.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Nej, jeg tror ikke, den vurdering holder stik. Tværtimod tyder meget på, at det hovedsagelig er i de større byer og i hovedstadsområdet, der har været en stigning, hvorimod jyder, som siges at være lidt mere besindige mennesker, først er ved at komme i gang nu. Så jeg tror, at også på dette område hjælper vi ved at forlænge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget under punkt 1 henvises til Skatteudvalget, lovforslaget under

punkt 2 henvises til Socialudvalget og lovforslaget under punkt 3 henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om fritagelsesordning for petroleumsafgift.

Af Pia Gjellerup (S) m.fl.
(Fremsat 13/8 90).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Socialdemokratiet har fremsat forslag til folketingsbeslutning om en fritagelsesordning for petroleumsafgift.

Efter forslaget skal en fritagelsesordning omfatte alle personer, som det var meningen at friholde gennem ophævelsen af petroleumsafgiften. Men den del af forslaget efterkommes jo fuldt ud ved regeringens forslag om en kompensationsordning for pensionister til dækning af de merudgifter, genindførelsen af afgift på dunkpetroleum fører med sig, for det var nemlig hovedsagelig af hensyn til pensionisterne, at fritagelsen i sin tid blev gennemført.

Forslagsstillerne ønsker imidlertid også en fritagelsesordning for andre end pensionister, som fyrer med dunkpetroleum. Tilsyneladende skal fritagelsesordningen gælde for alle uanset indkomst, blot deres bopæl efter sin indretning – som det hedder – opvarmes med petroleum.

Herved kommer Socialdemokratiet selvfølgelig uden om en vanskelig afgrænsning, men det forekommer unægtelig svært at se det rimelige i at gennemføre en fritagelsesordning, der alene baseres på opvarmningsformen, og det vil jo give anledning til utallige spørgsmål, bl.a.: Er det nok til at komme ind under en sådan ordning, at der i en bolig er en petroleumsopvarmningsovn, også selv om den ikke bruges fuldt ud i hvert tilfælde til opvarmning af boligen, som måske har andre kilder ved siden af til opvarmning?